BNL COUNTRY VERSUS COUNTRY

Foto Henriëtte Hoffs

Jaargang 1 uitgave 2 -februari 2017

Nashville Rock

Van Nashville Rock kan je op drie verschillende manieren van Country Muziek genieten

1. Radioprogramma op Radio Mol
2. 24/7 internet radio
3. Facebook

Via 105.2 Mhz en via http://radiomol.be kan je elke zondag genieten van de nieuwste countrymuziek, elke week draaien wij de nieuwe release van de Amerikaanse groten maar ook van opkomend talent in Amerika. Enkele keren per maand blijven wij in Europa en hebben we interviews van artiesten van hier en onze buurlanden.

Nashville Rock bestaat al meer dan 20 jaar en heeft al heel wat artiesten over de vloer gekregen van zowel hier als uit Amerika, af en toe verlaten we ook eens onze ultramoderne digitale studio en komen we naar jullie toe met liveoptredens van allerlei country artiesten.

Sinds 2010 ben ik ook gestart met een internet radio waar je 24 uur per dag en 7 dagen per week naar de nieuwste countrymuziek kan luisteren en dit via veel verschillende sites zoals iTunes, Shoutcast, iTuner en natuurlijk ook via onze eigen website.

De uitzendingen gebeuren vanuit Amerika en worden daar ook verspreid over heel de wereld dit alleen omdat de grootste luisterdichtheid in Amerika ligt.

Via Facebook kan je elke week nieuwe clips vinden van de grootste en minder grote artiesten, bijna alle muziek die je hoort via het radioprogramma kan je de clips bekijken op onze Facebookpagina https://www.facebook.com/NashvilleRock

Redactie:

Katrien Vandewoude

Lay out:

Luc Hillaert

Correspondentieadres

kaat@countryversuscountry.be

webmasters

Eric Van de Mert

Luc Hillaert

Vaste Medewerkers:

Eric Van de Mert

Bas Weymans

Jean Pierre Onsia

Jan Van der Veen

Ontwerp en vormgeving:

Katrien Vandewoude

Fotograaf

Luc Hillaert

Copyright:

Overname van artikelen en illustraties zonder toestemming zijn verboden
Auteursrechtelijk beschermd

Maatschappelijke zetel

Kerkstraat 49B
Wachtebeke

VOORWOORD

Voor ik hier afsteek met een voorwoord wil ik alle lezers bedanken voor het vertrouwen die ze in ons schenken door het magazine te blijven lezen. De lovende woorden die we n ons eerste uitgave binnenkregen doen ons heel veel plezier, ***DANK U WEL!***
Ook ons talent achter onze website wordt meerdere malen vernoemd in die lovende mails, want onze site is een onmisbaar element geworden in de Multi Mediawereld. Het is een man met talent en we kunnen zo iemand alleen maar toejuichen, bedankt Eric!
Stilletjes aan begint het magazine zijn vaste vorm te krijgen, kleine aanpassingen die we doorvoeren om het jullie nog makkelijker te maken, zoals bij het vakje inhoud hieronder. Daar zie je dat de pagina's in blauw vermeldt taan, dus wanneer je daarop klikt, kom je direct op die vermelde pagina terecht. Dat is dan weer het werk van Luc, onze man die zorgt dat de boek mooi in elkaar steekt.
Het jaar 2017 is nu zes weken oud en gezien de plannen die ons van her en der bereiken, kunnen we stellen dat het een veelbelovend jaar gaat worden. 2017 wordt het jaar van de festivals, de vaste waarden gaan onverminderd voort en zijn het grote voorbeeld voor nieuwe initiatieven. En dat kunnen we alleen mar toejuichen, vooral het feit dat muzikale nieuwkomers ook de kans krijgen om op die podia te staan.
We hebben opnieuw getracht om verscheidenheid te brengen en ik denk dat we daar weerom in geslaagd zijn. Zydeco en Cajun hebben deze maand plaats gemaakt voor Bluegrass, newgrass en crooners. Zonder dat we natuurlijk, de essentie van het magazine uit het oog verloren, bezorgen we jullie weer een mengelmoes van artikels. Het is hard werken maar we doen het zo graag…
Wij wensen jullie veel leesplezier!

The Crew

Inhoud

blz 5 Dick van Altena
blz 9 Eric interviewt Carin Care
blz 13 Passie en dromen: Bas Weymans
blz 16 Brock & The Brockettes
blz 21 Cockroachkillers
blz 25 Robert van Yper
blz 29 Duizendpoot Mariona
blz 33 Berry Grimm
blz 37 Jefke Camps
blz 41 Dans
blz 42 Strograss
blz 45 Moonrunner
blz 47 Dans
blz 49 Boek Resensie
blz 50 Agenda
blz 53 Kris kristofferson komt
blz 56 Reclame Shops
blz 60 Country clubs

Saloon Redbarn

Zaffelare dorp 73a
9080 Zaffelare
0491 74 69 66

www.linedance-redbarnsaloon.com
fredero.redbarn@telenet.be

Evenement in zicht ?

Laat je evenement doorgaan in Saloon Redbarn
Gebruik van het saloon is "gratis "
Sabam door het saloon betaald

Ons saloon is ROOKVRIJ
er is een rokersruimte voorzien met
afzuiging en zitbanken in het saloon.
We hebben ook een mooi groot
buitenterras.

Wat zijn jouw voordelen extra :
Je behoud volledig de ingangsprijs , één van jullie zal aan de ingang plaats nemen.
Je mag food verkopen waarvan je de opbrengst eveneens mag houden
Je organiseert een tombola tijdens uw evenement, mooi meegenomen voor jullie

Wat zijn de bijkomende extra voordelen :
Je hoeft geen drank in te kopen, dus geen kopzorgen of overschotten meer.
Wij hebben een mooie drankenkaart met verschillende dranken
Je hoeft geen opkuis te doen achteraf
Je hoeft niemand aan de bar te plaatsen.
Onze crew serveert de dranken aan tafel.
Je kan jou volledig tussen uw bezoekers bewegen zonder enige kopzorg

Denk er eens over na … en je bent steeds welkom voor vragen of suggesties…

Dit is de story of…. Zou het begin kunnen zijn van een biografie over onze volgende gast. Dit verhaal gaat natuurlijk over Dick van Altena, onze cover voor dit magazine. Waarom Dick van Altena? Wel hij viert dit jaar in Oktober zijn Jubileum, een carrière van 40 jaar en deze gaat niet ongemerkt voorbij, pers, tv en radio. De aandacht is dan ook zeker verdiend en ook ik vond het nu de ideale gelegenheid om hem te interviewen.
Voor vele artiesten is hun succesverhaal ook dat van Dick van Altena, de schrijver achter hun songs. En wie denkt niet met weemoed terug aan de Major Dundee Band, die ruige jongens weet je wel?
En als West-Vlaamse ben ik dan zo blij als ik dan een Nederlander kan verstaan, want zijn Betuws… dat is mijn dialect!

Major Dundee Band…
Dick we hebben jou gekend als leadzanger bij de Major Dundee band, hoe is deze band ontstaan en waarom die naamkeuze?
Ik ben medeoprichter van de band, mijn zwager Jan Gerrits is ook van het begin tot het einde lid geweest van de band.
De naam komt uit een western met Charlton Heston, je had toentertijd bands met namen als Commander Cody en Marshall Tucker, ik vond Major Dundee wel stoer klinken.
We begonnen als amateurclubje, 1 x per week oefenen in het zaaltje bij de dorpskroeg, biertje erbij en ongedwongen muziek maken, daar deden we ook ons eerste optreden op 17 december 1977.
Ons succes hebben we te danken aan onze eerste single werd meteen een hit, dat heeft ons enorm geholpen. Zelf denk ik nog steeds dat we nog niet klaar waren om avondvullend en door heel Nederland te spelen maar het gebeurde wel. We gingen ook de grens over, in eerste instantie Duitsland, later kwamen daar België, Denemarken en Noorwegen bij, maar pas veel later.

Waarom zijn jullie gestopt op het hoogtepunt van jullie carrière en heb je daar geen spijt van?
De koek was op, bovendien had de drummer al heel lang aangegeven te willen stoppen en ook mijn zwager gaf te kennen dat hij niet zo lang meer wilde doorgaan. Tsja, dan is de beslissing niet zo moeilijk.
Spijt? Geen moment, ik denk zelfs dat we te lang zijn doorgegaan. De laatste jaren was de gedrevenheid er toch wel wat uit om het maar zachtjes uit te drukken.
Mocht je de kans krijgen om dit gedeelte van je leven te herdoen, zou je er iets aan veranderen?
Ik zou dus niet zo lang aan 1 band en aan dezelfde personen blijven hangen en iets meer aan mezelf denken. Ik heb 28 jaar eigenlijk in dienst gestaan van Major Dundee als zanger, gitarist, bassist, schrijver, noem maar op, maar ook als leider, manager, boeker etc.. Veel andere dingen daardoor niet kunnen doen.

Jou leven als singer songwriter dan…
Je schreef liedje ten tijde voor de Major Dundee band, maar terzelfdertijd had je ook succes als tekstschrijver in Nederland en zelfs in Amerika?
In Nederland en België heb ik altijd goed mijn liedjes kwijt gekund aan mensen als Henk Wijngaard, Ben Steneker, Saskia & Serge, Toni Willé (Pussycat), in België o.a. Paul Severs. In Amerika niet, ik heb daar wel een album mogen opnemen eind jaren 80 van de vorige eeuw met de bedoeling de liedjes op de Amerikaanse markt te brengen, dat is niet gelukt.
Het album werd als LP en CD in Nederland uitgebracht, wel iets waar ik nog steeds trots op ben. Al heb ik nooit de ambitie gehad om naar Amerika te gaan of zelfs de illusie gehad het daar te maken. Er lopen alleen al in Nashville duizenden idioten rond die dat veel beter kunnen dan ik.

Hoe gaat dat in zijn werk als je schrijft, ben je in een bepaalde gemoedstoestand? Hoe schrijf jij teksten voor iemand? Hoe kwam het dat je zelf teksten begon te schrijven?
Ik kan op de gekste momenten ideetjes krijgen ook over de meest rare onderwerpen. Ik heb bijvoorbeeld ooit voor een gospelalbum in Nederland nummers geschreven terwijl mensen in het dorp carnaval vierden, dus tussen het gelal en de muziek van buiten rustig gospel getinte nummer schrijven. Ik hoef niet in een bepaalde toestand te verkeren, ik kan makkelijk met slechte zin een vrolijke liedje schrijven, andersom gelukkig ook.
Ik hoorde op 14-jarige leeftijd voor het eerst een LP van Kris Kristofferson: een man met een baard, zware, ietwat valse stem én eigen liedjes zonder veel poespas opgenomen. Toen wist ik dat ik dát ook wilde, allemaal, inclusief die zware, valse stem, ha, ha.

Singersongwriter optredens zijn populair in Nederland, wat is het succes hiervan?
Waarom mensen nu toch redelijk massaal in Nederland naar een man met een staart op een kruk gaan zitten luisteren kan ik niet verklaren. Het streelt me wel, hoor. Het is ook een genot om te doen. Dit is wat ik eigenlijk bedoelde en wilde als 14-jarig jochie: mensen dus die komen luisteren naar de eigen liedjes van die man met baard en lage stem.

Waarom lukt dat in België niet zo makkelijk als in Nederland?
Het lukt wel in België, kijk maar naar de optredens die ik samen met GeBaK mag doen. Het mogen er natuurlijk nog meer zijn wat mij betreft maar zoals gezegd de zalen die we bezoeken zitten vol. Daarbuiten treden veel troubadours, ook uit Nederland, in Belgische zalen en schouwburgen op. Denk aan iemand als Stef Bos of wijlen Dimitri van Toren. Het is dan wel geen country maar het zijn wel singersongwriters. En jullie hadden en hebben natuurlijk jullie eigen, veelal Vlaamse, sterren op dat gebied: Miel Cools, Willem Vermandere, noem maar op. O ja, en natuurlijk Bart Herman, iemand tipte mij een tijdje terug hem eens op te zoeken op YouTube, geweldig, en hij heeft toch ook country roots!

Betuws…
Welk publiek bereik je daarmee, zijn daar ook fans tussen van Major Dundee
Het lijkt enorm goed op het West-Vlaams, nooit gedacht om daar te gaan toeren
Er zitten veel Major Dundee fans en andere country liefhebbers bij het publiek dat mijn streektaal liedjes mooi vindt. Er zijn er ook die het niks vinden, hoor. Ook hier kwamen de ideetjes aanwaaien en ben ik maar begonnen ze op te schrijven. Voor ik het wist had een album vol. Ik dacht eigenlijk dat het bij 1 Betuwse CD zou blijven, het zijn er inmiddels 7 geworden.
Ik treed veel op in België, mede dankzij mijn goede vrienden Elly Sannen en Koen in ’t Ven, zij vormen de groep GeBaK. Ik ben jaren geleden met hen in contact gekomen, veel liedjes voor hen mogen schrijven en zelfs hun laatste 2 albums mogen produceren. De optredens met Koen en Elly zijn geweldig om te doen, altijd vol tot vaak uitverkocht en allemaal lieve mensen uit hun grote vriendenschare die trouw komen kijken en luisteren. Ik heb hen echt in mijn hart gesloten, andersom hoop ik ook een beetje.

Back to the country…
Je hebt daar ook een groot aandeel in en wat is het fijne daaraan?
Het is een feest van herkenning, we putten uit country maar ook rock & roll / rockabilly uit de jaren 50, 60 en 70. We merken dat veel mensen van mijn generatie (en ouder) daar behoefte aan hebben, zij willen niet meer naar feesttenten of festivals met grote geluidvolumes maar rustig luisteren naar de muziek uit hun jeugd. Het is een ‘trip down Memory Lane’ als het ware.

Wat is het verschil tussen major dundee en spelen met savannah?
Het grote verschil is dat ik niets meer hoef te regelen, alles wordt perfect voor me gedaan. Het werk zoals ik dat vroeger een beetje deed bij Major Dundee, dat doet de leider van Savannah nu, Marcel Smulders. Als Savannah mij buiten de theatershows begeleidt dan sta ik op de voorgrond, bij Major Dundee waren het toch 4 personen die het gezicht van de band waren.

Zijn jullie terzelfdertijd gestart; jij met major dundee en zij met Savannah?
Nee, Savannah is een paar jaartjes later begonnen. Major Dundee en Savannah waren vroeger eigenlijk een beetje concurrenten van elkaar, dat gold ook voor de fans. De bands waren ook elkaars tegenpolen. Wij hadden een ruiger imago, denk ik, en speelden veel eigen werk. Dat kwam ook omdat ik vond dat andere bands zoals Savannah veel beter konden coveren dan wij. Het spelen van veel eigen nummers is eigenlijk daardoor ontstaan. Ook wilden we ons onderscheiden van andere groepen.

40 jaar Carrière…
Wat zou je nog willen bereiken, welke droom is er nog niet uitgekomen?
De droom om geld te kunnen verdienen met mijn eigen liedjes, muziek maken zoals ik het wil(de) is uitgekomen. Ik kan er goed van leven, heb daarbuiten een lieve vrouw met wie ik al 35 jaar samen ben, zij is echt mijn steun en toeverlaat, partner en beste vriend, wensen.

2 prachtige dochters, 2 geweldige schoonzoons en de 2 mooiste kleinzoons van de wereld. Het zou zeer ondankbaar zijn nog meer te wensen.

Hoe erg kijk jij ernaar uit om jouw jubileum te vieren, want 40 jaar dat is niet niets.
Als je er heel goed over nadenkt is het natuurlijk ongelooflijk: 40 jaar!
Maar er lang bij stil staan doe ik niet, ik kijk vooral naar de dingen waar ik nu mee bezig ben en de dingen die nog komen gaan op muziekgebied.
Ik ga het ook niet groots en massaal vieren. Al is het natuurlijk niet niks dat de 3 jubileumconcerten in oktober nu al zijn uitverkocht met in totaal 600 bezoekers.
Ik had het ook in 1 keer kunnen doen in een grote schouwburg of zo maar dat is niet mijn stijl.
Ook de aandacht in de media en filmers die me volgen dit jaar strelen mijn ego, al voelt het soms wel wat ongemakkelijk.
Zet mij maar op een kruk met mijn gitaar op schoot. Ik bagatelliseer het nu een beetje maar ben inwendig natuurlijk apetrots en zal alles met plezier ondergaan, hoor.

Wij, het team van Country versus Country, wensen Dick van Altena alvast een mooi jaar toe en geniet van alle aandacht!
We zien elkaar terug op het jubileumweekend!
Website: ***www.dickvanaltena.com***

Tekst: Kaat Vandewoude
Foto’s: Luc Hillaert, HenriëtteHoffs, Tju

Ze staat volgend jaar twintig jaar op de panken, en weet haar mannetje te staan want het is geen katje om zonder handschoen aan te pakken.

Hallo Carin, dat is lang geleden dat ik jou nog eens zag. Ik ken jou van toen ikzelf nog in het bestuur zat bij CAWAB, Country and Western Association Belgium.

Amai, dat is inderdaad al heel lang geleden. ik herinner me jou niet echt meer maar wel dat ik daar ooit een award gewonnen heb. Een mooie trofee voor beste opkomend talent.

Mis je dat nooit dat we dat niet meer hebben in België, een vereniging die de artiesten volgt en beloont voor hun bijdrage aan de country?

Het is leuk om dat te winnen. .. maar dat missen?... Ik probeer mijn bekendheid op peil te houden met mijn optredens.. Zo'n award geeft je wel een boost en dat is een voordeel in het begin van je cariere... dat zeker. En je kan er mee pronken natuurlijk :-) Het brengt ook mooie herinneringen mee, iedere keer dat je dat vastpakt. En ja, die van opkomend talent is denk ik, één van de mooiste. Ik weet nog goed ik was toen heel bedeesd, een beetje bang zelfs.

Ja en kijk een award van opkomend talent, dat betekent dat de mensen iets zagen in jou, want kijk, bijna twintig jaar en je staat er nog altijd. Maar ik denk dat je ook zonder die awards je populariteit kan meten, bv aan het aantal optredens dat je hebt per jaar. Is je repertoire in die 20 jaar erg veranderd?

Och ja, toch wel, zoals iedereen ondertussen al wel weet, is country en linedans één geworden,niet meer te splitsen... Vroeger had je old country songs zoals liedjes van Lynn Anderson en Don williams. Ondertussen is het allemaal veel moderner geworden. Dus het programma is zeker verandert in de loop der jaren.
Ik probeer de grote namen er wel tussen te houden, maar ik ga ook mee met de nieuwere dingen die uitkomen. Weet je, om in België je optredens te bewaren moet je meegaan met het nieuwere. Dansers leren immers iedere week een nieuw dans en die willen ze dan ook kunnen dansen op hun bal.

Durf jij dan zo toch eens een nummer te brengen die ze niet kennen? Zo een beetje rebels te zijn?

Ik probeer toch weleens iets door te duwen wat ze niet kennen maar dat is niet altijd zo vanzelfsprekend. Ik heb een paar eigen nummers en die worden niet gemakkelijk aanvaard, spijtig. T'is de onbekendheid die bij onze nummers parten speelt.
Het is ook zo, de programma's die hier worden gezongen op de festivals, bals en in clubs zijn allemaal bekende nummers,nummers van bekende zangers en zangeressen. We zouden eigenlijk onder de collega artiesten moeten afspreken om elkaars nieuwe nummers te zingen en zo die nieuwe nummers bekendheid te geven en misschien zou het dan kunnen lukken.

Maar dan is het niet meer uniek, het spijtige eraan is dat België daar niet rijp voor is. En dat proberen wij dan hier ook om nieuwe nummers aan te bieden en wanneer die gebracht worden daar ook meteen de naam van de dans bij te zetten. De artiesten zouden moeten proberen hun eigenheid in hun repertoire te steken.

Inderdaad dan is het niet meer uniek, maar hetgeen wat je zegt ik heb dat al geprobeerd, een eigen nummer en er een eigen dans opgeschreven, maar dat draait een tijdje en daarna gaat het weer verloren.

Hoe kies jij je muziek, is het echt van dat willen de mensen of dat is een nummer dat ik wil doen?

In de eerste plaats zing ik nummers die ikzelf graag wil zingen, ik hou wel rekening met de dansers en met wat populair is. Maar niet alle liedjes zijn voor elke stem geschikt, je kan wel wat aanpassingen aanbrengen,maar ik vind dat je moet rekening houden met je eigen capaciteiten en met je eigen stem en wat je graag zingt. Want in de eerste plaats doe ik het als hobby, omdat ik het graag doe en er plezier aan heb en dat moet zo blijven.

Wij proberen hier, Kaat en ik, met het tijdschrift en het programma de artiesten naar de moderner dingen te brengen dat het niet altijd dezelfde muziek is. Want hoe vaak gebeurd het niet op een festival dat vijf keer een bepaald nummer gespeeld wordt?

Daar probeer ik inderdaad op te letten en ik niet alleen. Wij, soloartiesten onder elkaar, doen dat allemaal. Tegenwoordig worden we meestal samen geboekt met een tweede of een derde collega. En dan proberen we inderdaad af te spreken wie wat gaat zingen zodat we een gevarieerd programma kunnen laten horen. Hier en daar kan er toch een dubbel nummer tussenzitten, meestal één van de nieuwere nummers die wij allemaal graag brengen en die de dansers dan ook met veel plezier dansen.

Maar hangen die dansen dan eigenlijk niet te vast aan die nummers, want die dans kan je waarschijnlijk ook wel nog op andere muziek dansen?

Inderdaad, elke dans hangt een beetje vast aan een bepaald lied.En ja je zou sommige dansen ook op een ander lied kunnen dansen maar da's denkwerk en niet altijd evident in een ontspannen sfeer. :-)

Ligt dat niet een beetje aan de lesgevers, zonder nu iedereen over dezelfde kam te scheren. Ik heb de indruk dat er nog teveel in hokjes gewerkt wordt.

Dat is typisch Belg zijn hé, wij stoppen alles nogal graag in vakjes en dat is inderdaad met de dansen ook zo. Dansen worden geschreven op een bepaald liedje en dan willen we dat ook zo houden dus elk liedje zijn eigen dans. Ik ben ervan overtuigd dat er leraressen zijn die dat proberen te doorbreken, maar dat is niet gemakkelijk. Ik ben zelf ook danslerares geweest en ik heb het ook proberen te doorbreken maar dat lukte ook niet altijd, snap je... 't is niet eenvoudig.

Maar is dat dan ook weer niet dat de lerares dat die en iet of wat opvoedende taak heeft op dat gebied? En dat zou het voor jullie als artiesten ook veel gemakkelijker maken natuurlijk.

Dat is inderdaad zo, maar ik denk dat dat niet altijd makkelijk is want een danser herkent de dans zo'n beetje aan de melodie. Heeft de danser een nieuw dansje nog niet zo goed onder de knie dan wordt het dansen op een ander nummer moeilijk.

Ik denk dat het ook een beetje aan de choreografen ligt... Niet kwaad bedoeld hoor, maar het aanbod van choreografen is zo gegroeid en elke dag komen er vele nieuwe dansen uit en iedere danser wil natuurlijk die laatste nieuwe dans kennen. Het gaat te vlug... het wordt denk ik iets te veel... Als je kijkt in het amusementswereldje, daar is een wals, een wals en een quick step , een quick step. 1 dans voor vele verschillende nummers, maar bij het line dancen is dat niet zo. Zoals ik reeds zei, worden de passen op een bepaald nummer geschreven en die stemmen niet altijd overeen met een ander nummer. Er zouden dan wat passen moeten weglaten of bijvoegen worden en dan klopt het dansje weer niet meer. Dat is nu. éénmaal het verschil in de twee werelden. Een line dancer wil nu éénmaal graag zoveel mogelijk verschillende dansen doen. Daar ik lesgeefster ben geweest heb ik het voordeel , dansen te kunnen plaatsen bij liedjes die niet oorspronkelijk bedoeld zijn voor die dans. En dat doe ik ook bij het opstellen van mijn programma, wat voor sommige dansers het iets gemakkelijker maakt en waardoor er dan toch enkele ander , misschien minder bekende liedjes aan bod komen.

Maar je kan toch ook van die oudere nummers waar niet op gedanst wordt tussen je repertoire steken. En dan ligt het pad ook meer open voor nieuwere nummers te brengen die ze nog niet kennen. En dan krijg je een fantastische afwisseling wanneer je oudere, hedendaagse en nieuwere nummer brengt. Dat wil niet zeggen dat je 3 nieuwe nummers na elkaar moet brengen. Er zitten ook altijd wel mensen in de zaal die niet dansen maar komen om te luisteren.

Inderdaad en daar geniet ik dan ook van als ik zo in het publiek kijk en ik merk een aantal mensen die zitten te luisteren, ja ik geniet daarvan. Want er zijn zoveel dansers die niet meer echt horen wat je zingt, of hoe je zingt, dat is jammer maar ik geniet zodanig van die mensen die luisteren en dan fixeer ik mij op die mensen die daar zitten.

Maar daar krijg je ook de realistische reacties van, als het goed is zullen die mensen dat ook laten weten. Als het niet goed is laten ze zich niet horen.

a dat klopt een luisterend publiek is nog altijd de beste barometer moet ik zeggen. Als wij nieuwe nummers hebben in ons programma dan hebben zij dat gehoord. Voor die mensen brengen wij een nieuw nummer, voor anderen brengen we een nieuwe dans. Dat is het verschil!

We moeten uiteraard rekening houden met wat dansbaar is en populair maar tussendoor vind ik toch plaats voor andere nummers. Ik denk bijvoorbeeld aan het nummer van dolly parton " I will always love you".Als ik dat breng, dan krijg ik toch reacties zoals ... amai dat is een mooi nummer! Maar dat is altijd al een mooi nummer geweest en dan proberen we dat eens te combineren met de dansers en ja hoor , ik zie dat iedereen dan geniet

en dat ze elkaar vastnemen en er gewoon "een trage" op dansen. Zalig toch?

Carine, we vonden het fijn om eens een uitgebreid gesprek te hebben over jouw muziek en de manier waarop jij omgaat met de linedansers.

website: www.carincare.be
E-mail: carincare.cb@gmail.com

tekst: kaat Vandewoude
Foto's: Luc Hillaert

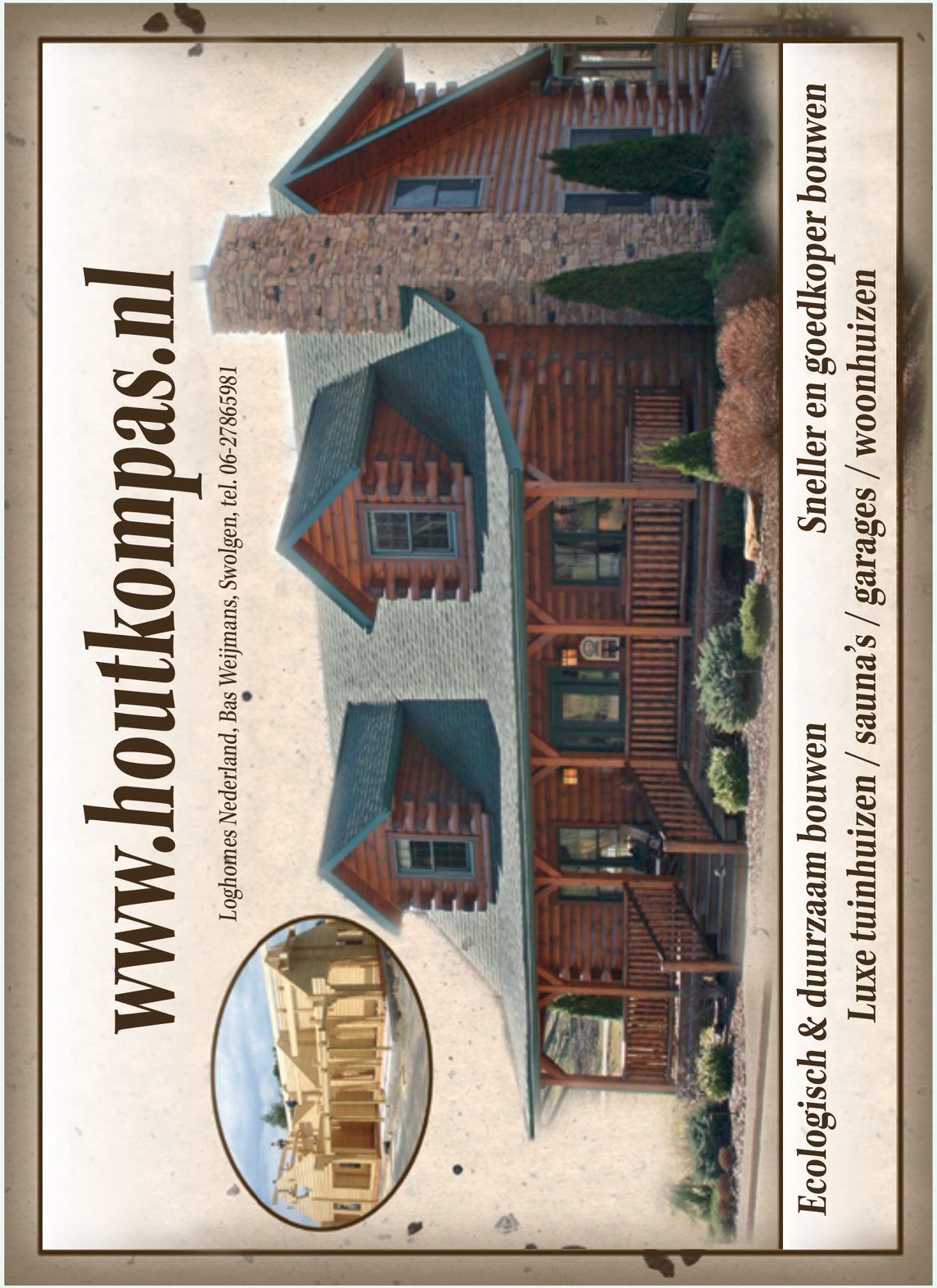

Whish it, dream it, do it bij Bas Weymans

Het wordt steeds belangrijker om duurzaam en ecologisch te bouwen. Bouwen met hout is hier een heel goed voorbeeld voor. Bouwen met hout is veel minder milieu belastend dan de traditionele bouw met stenen. Cradle to Cradle is een nieuwe kijk op het duurzaam bouwen. Dit is het hergebruiken van materialen. Deze kringloop visie is erg belangrijk om ook in de toekomst te kunnen blijven produceren en consumeren om het milieu zo min mogelijk te

belasten. Al het hout dat wij gebruiken komt uit bossen die bekend staan om hun duurzaam bosbeheer. Voor elke boom die wordt gerooid, worden nieuwe bomen aangeplant. De zelf regulerende werking van boomstammen komt tot zijn recht in de verwarming van u woning. De energie die nodig is om uw houten woning op te warmen bedraagt tot 30% minder dan het opwarmen van een traditionele stenen woning. Ook bekijken wij graag met u wat de mogelijkheden zijn om te kiezen voor zonnepanelen, aardwarmte en andere milieubewuste technieken.
In een gemiddeld huishouden is ongeveer 75 % van het energieverbruik nodig voor de verwarming in de woning. Het is dus efficiënt om een zo goed mogelijke isolatie toe te passen. Zo kunt u jaarlijks honderden euro's besparen.

Hout zet uit bij verwarming. De houtporiën absorberen volledig het watergehalte in de lucht tot het verzadigingsgehalte bereikt is., waarna het overtollige vocht wordt afgestaan aan de binnen- of buitenlucht.
Dit zorgt voor een optimale vochtregulatie.

Houten woningen stralen een gevoel van warmte uit. De omgevingstemperatuur in een houten woning is meestal zo'n twee graden lager dan in een stenen woning, maar u ervaart hetzelfde warmtegevoel. Dit scheelt dus aanzienlijk in de stookkosten.

Hout bezit een uitstekende warmte-isolatie. Het warmte-isolerende vermogen is maar liefst zes maal groter dan bij een traditionele bouw met stenen. Wanneer een stenen huis in de winter wordt opgewarmd, nemen de wanden eerst een groot deel van de warmte op. Bij houtbouw wordt de binnenlucht echter meteen verwarmd, omdat hout veel minder massa heeft dan steen. In combinatie met goede isolatie, resulteert dit in een warm huis in de winter en een lagere energierekening. In de zomer is een houten huis juist vanwege deze redenen koel.

Ga je in België of Nederland een woning bouwen, dan moet je woning voldoen aan een bepaalde energie prestatie norm.
Dat betekent dus dat je wel altijd nog met een extra isolatie wand moet werken , of op een andere manier je wanden moet isoleren. Hier zal ik nog een keer op terug komen om dit verder toe te lichten

hoe wij dit altijd oplossen.

Voor meer informatie kunt u altijd terecht op onze website : www.houtkompas.nl
Of via onze facebook site : Loghomes Nederland
Direct een vraag mailen kan natuurlijk ook naar : info@houtkompas.nl
Groeten,
Bas Weijmans

Foto's Bas & bedrijfsfotograaf Paul Poels
www.paulpoelsfotografie.nl

P & D COUNTRY

staat voor Peggy en Dirk als organiserend duo
dat country & line dance muziek hoog in hun vaandel dragen .

Zij willen door het organiseren van evenementen
een stukje hoogstaande, kwalitatieve country avonden aanbieden
aan alle country liefhebbers en line dancers
en alzo niet enkel de muziek
maar ook de diverse country artiesten promoten...

gezelligheid, vriendschappelijkheid en kameraadschap zijn troef
en staan centraal tijdens deze avonden.

Iedere bezoeker en artiest moet zich goed voelen
en tevreden huiswaarts keren ...
dat is hun enige betrachting!

COUNTRY = A WAY OF LIFE !

Herman Brock Junior, je zou bijna denken dat hij een Amerikaan is. Hij zingt authentiek en dat er met een gedreven passie gespeeld wordt, bewijst Brock Jr. door meermalen de snaren van zijn gitaar kapot te spelen. Zijn Brockettes vervolledigen het geheel.Met hen vertolkt hij oerdegelijke bluegrass liedjes en zet hij in Nederland zeker dit genre muziek op de kaart, reeds 25 jaar.

Akoestisch of elektrisch…
Vroeger hebben liz en ikzelf nog gespeeld onder een andere naam, “The Eurocasters” dat was vooral elektrisch maar ook hier speelde het meerstemmig zingen een grote rol.

Dus toen Liz en ik samen oefende gebeurde het dat Geertje er af en toe bij kwam en mee oefende. Dus waren we driestemmig en vond ik dat we daar iets moesten mee doen.
Kijk, vroeger speelde ik bluegrass bij mijn vader in de band, samen met mijn broer, en toen deden we ook driestemmige zang. Dus door dat Geertje erbij kwam vond ik dat we dat ook moesten doen, maar dan wel oude minder gekende nummers en natuurlijk eigen geschreven nummers.

Bluegrass, hillbilly en old time muziek…
Bij bluegrass is alles zo’n beetje afgemeten, wat mij altijd aantrok in die bluegrass muziek is die spirit, die snelle drive, opgefokt bijna zeg maar. Alsof je vier koppen espressokoffie op hebt, dat gevoel zo’n beetje en dat past goed bij mij.

Liz en bluegrass…
Ik ben er door Herman ingerold, ik was zeventien jaar toen ik bij Herman terecht kwam om bass te leren spelen, toen ik negentien was zijn we samen in een band gaan spelen. Ik heb ook heel die ontwikkeling mee doorgemaakt, dus van eclectisch en blues en country naar bluegrass uiteindelijk. Hij heeft mij zelfs zover gekregen dat ik ging zingen, het heeft hem een beetje moeite gekost! En met Geertje erbij heb ik er ook echt wel plezier ingekregen omdat ik het mooi vind hoe we met zijn drieën zingen. En ja ik breng deze muzieksoorten ook met gevoel, ik kan mij inleven en voelt hoe het moet klinken, net zoals bij Blues en country.

Bass…
Ja ik vind een contrabas best wel een indrukwekkend instrument, en ik vind het geluid heel mooi klinken, daarom ben ik het gaan bespelen.

Herman en zijn gitaar…
Ik ben een fanatieke speler en inderdaad mijn snaren moeten eraan geloven, zou leuk zijn moest ik daar een sponsor voor vinden, maar ja. Ik speel ook wat banjo en mandoline, contrabas ook maar Liz heeft liever dat ik daarvan af blijft. Geen viool, neen, er zijn er zo weinig die de viool goed kunnen bespelen, kijk op onze nieuwe cd, die violist Joost van Es, er is er maar één in Nederland die zo kan spelen. Jullie hebben er ook in België, David Buyle en dan Niels de caster, die speelde mee in die film “The Broken Circle Breakdown”.
Ik zou nog graag viool, of Fiddle genaamd ook, willen leren bespelen, maar dat is echt wel het moeilijkste instrument. Kijk, een contrabas heeft dat misschien in mindere mate, dat is zo’n groot ding. Dat heeft ook geen frets en je moet altijd zoeken naar de juiste toon. En een viool dat ligt allemaal zo nauw, die juiste toon, ik denk dat je dat pas goed kunt na 10 – 20 jaar. Ik denk ook niet dat ik dat ooit goed kan leren, misschien als ik er nu voor de volle voor zou gaan en dan tegen mijn 65ste dat perfect kunnen. In Amerika, dan ben je drie jaar en krijg je als eerste instrumentje een viool en dan heb je iedereen die wel een lesje heeft. Dat zit er in gebakken van kleins af, nee hier in de klassieke opleidingen kan je dat zo niet leren hoor!

Conservatorium…
Het is jammer dat ze hier in de conservatoria en scholen niet open staan voor dit soort muziek, die zijn zo oogklepperig voor hun manier van muziek maken, en die klopt ook voor hen en het werkt ook voor hen. Conservatorium jongens, daar hebben wij niets aan. Joost die op onze cd heeft meegespeeld, die vertelde ons dat hij 10 jaar lang na het conservatorium moeten trainen om hun manier van viool spelen achter hem te laten.
Ik kan geen noten, ik speel op het gevoel en daarom zijn we daar niet aan gebonden, we spelen gewoon op het geluid en op een gegeven moment klopt het wat je speelt. Ik ken wel die noten, zo gaat dat na een tijdje, alleen ik kan ze niet opschrijven.

Liz en haar contrabas…
In het begin heb ik de boel ingekleurd op de snaren, dat is langzaam vervaagt en nu dus speel ik gewoon op gehoor.

Ik merk als ik zing, dan kan ik dus enkel op gehoor spelen. Ik speel niet alles op de makkelijkste manier, ik merk nog steeds dat ik af en toe dingen speel zoals ik ze op mijn elektrische bas zou spelen. Het gaat, het klopt en is niet vals maar ik doe nog steeds niet veel losse snaren ertussen. Ik speel gecontroleerd omdat ik voorbeeld een bepaalde niet nodig gevonden heb.

Autoharp…
Dat is eigenlijk qua basis een heel gemakkelijk instrument, dat is een citer van vroeger, een miniharp op een bord. De snaren zijn bevestigd aan dempers, wanneer je die indrukt de snaren dempt die je op dat moment niet nodig hebt.
Het is een veelvuldig instrument qua klank en mogelijkheden want het heeft een enorm bereik, Het is makkelijker dan piano spelen hoor. Jammer dat het eigenlijk niet zoveel bespeelt wordt of gekend is.

Beroepshalve…
Grotendeels, niet volledig want dat is niet leefbaar genoeg, we zijn als land te klein hiervoor. Het blijft hard werken en in onze muziek is het zeker een zeldzaamheid om ermee door te breken. Het is wel weer in opmars door die twee film die werden uitgebracht, dat heeft toch een boost gegeven aan die muziek. Je ziet ineens veel bands die bluegrass brengen.
Er zijn veel jonge mensen die dit soort muziek brengen en dat is best moeilijk als je er geen feeling mee hebt. Kijk, ik ben ermee opgegroeid en kan dus enkel voor mezelf spreken, maar je moet er voeling mee hebben, want anders komt het echt niet goed over bij het publiek.

Eigen nummers…
Ik heb een kleine sedert maart vorig jaar, en mijn vrouw die werkt doordeweeks ook. Dus de momenten dat ik vroeger muziek zat te maken zijn nu beetje anders ingevuld. Maar het is niet zo dat ik even in de vrije uurtjes die ik heb, dat ik dan een liedje kan maken. Ik maak geen liedje over mijn kleine spruit, zoals velen, maar het zet je wel aan om anders te gaan denken. Het liedje “Live your live to the limit”, dat heb ik dan weer voor Liz geschreven, zij is soms wat terughoudend en met dit liedje wil ik eigen bedoelen dat ze wat meer uit haar schulp moet komen.
Die tekst ligt ook heel gevoelig, ik meen wat ik zeg en zing, maar ik meen elk lied dat ikzelf geschreven heb. Met uitzondering van één nummer “Baby Sue”, dat is het verhaal over een kat, dat hoort liz dan wel graag, een beetje rock and roll en een grappige tekst.

Allereerste nummer…
Ik was toen zestien jaar en speelde nog bij mijn vader, die speelde dan blues en country, ik voelde mij toen echt onbegrepen, zoals velen van die leeftijd. Ik had toen lang haar en voelde mij verworpen door de wereld dus heb ik een liedje geschreven. Dat zing ik allang niet meer, maar toen ik het geschreven had en het speelde in de band bij mijn vader begreep ie me wel. Hij kondigde mij dan ook met enige trots aan tijdens een optreden.

Verbondenheid…
Dat klopt, op festivals en tijdens optredens is er een zekere verbondenheid onder de muzikanten. Je hebt inderdaad raakvlakken met elkaar en dat wil niet helemaal zeggen dat je dezelfde muziek hoef te spelen maar het is net alsof je een bepaald soort mens bent als muzikant om het zo te zeggen.

Uitwisseling…
Het uitwisselen van muzikanten onder de bands is een noodzaak, want als er zo weinig mensen één bepaald instrument spelen, dan ontkom je daar niet aan. Dat merken wij ook, wij hebben de banjo man van de bluegrass boogiemen weleens moeten vragen, je kan soms niet anders.

The old world…

Ik heb een paar jaar rondgelopen met het idee om een nieuwe cd op te nemen, maar het moest goed zitten. En daardoor duurde het ook zolang, want ik wilde de juiste bezetting vinden, en goede muzikanten zijn zeer schaars hoor. Op een gegeven moment was de puzzel compleet en konden we eindelijk de cd gaan opnemen, het was gekkenwerk maar ik ben blij dat we tot een product zijn gekomen die mijn stoutste dromen overtreffen en dat heb ik dus echt te danken aan alle muzikanten die hun steentje hebben bijgedragen. De recensies waren uitzonderlijk en lovend, een levenswerk.onze cd kwam uit in 2015 wat voor ons een topjaar werd!

Toekomstplannen…

In 2015 was een superjaar, dat was het jaar dat toen die “The Old World” uitkwam, wat heeft geresulteerd in een optreden op tv in het programma “Vrije geluiden”. En uiteindelijk dan vele festivals met als hoogtepunt ons optreden op het lowlands festival, dat hadden we nooit durven dromen!

Dromen…

Dromen om ooit in het Ryman auditorium te mogen optreden, wel het oude gebouw, alle mannen hebben daar gestaan. Onze muziek is daar geboren, een oud gebouw vol akoestiek. Iedereen die daar al gestaan hebben zich eerst moeten bewijzen dat ze het waard zijn.

Website: www.brockettes.com

Tekst: Kaat.vandewoude

Foto’s: Luc Hillaert

Lessenrooster Gipsy Horses Ranch

MAANDAG : gesloten

DINSDAG : 20u00 : basisles
21u00 : basisles

WOENSDAG : 14u15 : kinderles
15u30 : gymcana* en buitenrit
18u00 : barrelrace*
19u30 : basisles
21u00 : barrelrace

DONDERDAG : 20u00 : polebending
21u30 : teampenning*

VRIJDAG : 18u00 : kidsroping
19u00 : trickriding
20u30 : basisles
22u15 : roping

ZATERDAG : 10u30 : basisles en buitenrit
11u30 : peuter– en kleuterles*
13u00 : polebending en buitenrit
14u00 : basisles en buitenrit
15u30 : basisles en buitenrit
17u00 : barrelrace
18u30 : trickriding*
20u00 : RODEO !

ZONDAG : 10u30 : basisles en buitenrit
11u30 : pony barrelrace en buitenrit
13u00 : gymcana les en buitenrit
14u00 : basisles en buitenrit
15u30 : basisles en buitenrit
17u00 : gevorderden technieklES
18u00 : polebending
19u30 : roping
20u30 : teampenning

PRIVE LESSEN (alleen of met meer) HEEL DE DAG DOOR, OP AFSPRAAK : WILLIAM : 0032/475.63.01.56

- **Barrelrace : amerikaanse snelheidswedstrijd rond olietonnen (barrels), leuk voor iedereen!**
- **Polebending : amerikaanse snelheidswedstrijd tussen 6 paaltjes. Leuk om te doen!!!**
- **Teampenning : in teamverband enkele koeien uit een kudde halen en naar een stal leiden, a real cowboyjob…**
- **Roping : werken te paard met een lasso**
- **Peuter– en kleuterles : voor 2 tot 6 jarigen, paardrijden, ranchwork, spelen en dansen,….**
- **Trickriding : stuntjes te paard**
- **Gymcana : behendigheidsoefeningen voor ruiters en paard**

Voor meer info : William : 0032/475.63.01.56 of william.henry.dougan@telenet.be

Eric in gesprek met The cockroachkillers

Hallo Daniel, Pieter en Tinne, welkom en om maar direct met de deur in huis te vallen, hoe komen jullie aan die naam COCKROACHKILLERS?

Ja, we hebben daarjuist in het vergaderzaaltje onderling gezegd, als die vraag gesteld wordt dan is dat eentje voor mij, Tinne. Die vraag krijgen we altijd, maar we waren op zoek naar een naam voor ons toen nog als duo. Er was daar een standje met t shirt en cockroachkillers, da's de naam van een boot (lees laars), en daar stond de naam Cockroachkillers op.

Daniël, jullie treden nog niet zolang op als groep, voordien waren jullie een duo, hoe is dat tot stand gekomen?

Ja zo in duo zingen, we waren het een beetje beu geworden, hoewel dat dit niet het juiste woord is maar op het laatst voelden we ons precies een jukebox. Want alles wordt vooraf opgenomen, dat wordt afgespeeld via een key- bord en wat moet je doen om daar een orgel een trompet, een drum en een piano, dan moet je dat opnemen en kan je zo oneindig verder gaan dan duw je op start. We speelden wel onze muziek in, geen banden voor ons, maar ja dat gaf geen voldoening meer. Je kan daarmee zoveel doen maar ja we waren dat zowat moe geworden en ons Tinne is superjong en wou eens iets anders, een band.

Ik vind tegenwoordig dat iedereen solo of in duo zingt, maar als je groter wil denken dat je inderdaad beter af zijt met een groep. Dan maak je meer kans om te kunnen optreden op festival?

Ja, inderdaad ik wilde een nieuwe uitdaging, en misschien ook es spelen voor een ander publiek.

Wat voor countrymuziek brengen jullie, is dat een mengeling of is dat pure countryrock, Bluegrass of houden jullie vast aan het tradionele?

Vorig jaar in Juli hadden we onze try-out en toen waren daar mensen die zeiden dat we een rockgroep waren en niets te zoeken in de country. Wij spelen nieuwe country zoals een Brad Paisley, maar we spelen zo'n beetje van alles. En dan spelen we dingen die we aankunnen en graag spelen.

Wat mij zeker opgevallen is tijden jullie optreden op de laatste BNL-promotion Night, dat jullie bij rustige nummers heel kalm stonden te spelen, en toen de ruigere nummers aankwamen waren er daar toch een paar in de band die precies wakker werden…ik bedoel die jonge gasten, Pieter, is dat meer jullie meug?

Dat zit er beetje in zeker en dat is zo beetje waar ik vandaan komen en dan spreek ik eigenlijk voor mezelf, ik kom uit het rock en blues milieu, en dan hebben we nog onze Jens en Michael, dat is een klassieke drum en een gitarist uit verschillende kanten.

Jullie hebben een hele resem instrumenten mee op het podium heb ik gezien, jullie bespelen meer dan een instrument?

Daniel: eigenlijk zijn het mensen, toen van thuis uit moest ik verschillende instrumenten leren bespelen, en nu heb ik mensen gevonden die eigenlijk de jongere, betere versie zijn van mij, die hetzelfde doen en dat is natuurlijk lekker meegenomen.

Tinne: het oogt mooier voor het publiek en dan vooral voor de luisteraars in de zaal, het oogt mooi als ze eens een banjo of een mandoline zien, het is een rijke aanvulling.

Daniël: en als er banjo wordt gespeeld door onze bassist, ja dan moet er iemand anders bass gaan spelen en dan doe ik dat. Onze drummer die speelt van alles en dan wisselen we elkaar af.

Ik heb dat gezien toen bij BNL, jullie swichen soms van plaats, lopen jullie nooit in elkaars zijn weg?
Tinne: bij een van onze eerste optredens, stonden we op een podium van 3 op 5 dacht ik, en hadden we van die Zweedse banken ervoor geplaatst om onze monitors op te plaatsen, ja chaotisch maar gezellig.
Daniël: zulke toestanden heb ik in het verleden nog meegemaakt, toen stonden we eens op een podium, als er een moest gaan plassen moest iedereen ervan in achteruit.de details zal ik u besparen. Dat zijn soms pijnlijke momenten, maar achteraf lach je er toch maar mee.
Ik heb gezien op jullie agenda, er zijn grotere evenementen waar jullie op gevraagd zijn met de band. Hadden jullie dat ook als duo?

Daniël: als duo hebben we op ieder festival in België mogen optreden, en ook in Duitsland hebben we mogen optreden maar ook in Nederland op enkele grote festivals waar drie- vierduizend man voor het podium stond. Ons Tinne dacht toen, als meisje uit budingen wat kom ik hier doen?
Ik denk dat dat zeker speciale momenten waren maar dat kunnen jullie nu meer gaan doen als band?
Het is anders, kijk, nu kunnen we niet meer in ieder parochiezaaltje gaan spelen met de band. De mensen moeten het aantal bezoekers ook binnenkrijgen om on te kunnen betalen en daar wringt dan weer het schoentje. Dat is dan weer de keerzijde van die medaille, er zijn altijd wel negatieve dingen mee gepaard, maar dat is dan weerr een keuze dat men maakt.
Zijn jullie dan nog te boeken als duo, of zeggen jullie daar resoluut neen tegen?
Neen, we zijn niet meer te boeken als duo, dat zou ook niet fair zijn tegenover de jongens die erbij zijn gekomen. Maar, je moet weten dat wij opdrachten staan hebben die twee jaar geleden al genoteerd stonden en daar kunnen we niet vanonder uit. We stellen wel de vraag aan de betreffende organisatoren of ze ons niet als band willen, maar die opdrachten maken we wel nog af. Dat is een overgangsperiode en dat moet maar even.
Nu denk ik dat jullie als groep veel flexibeler zijn bij de manier van spelen dan als duo?
Daniël: ja, dat hebben juist nog ervaren, wanneer iemand iets langer wilt laten duren of korter maken, dat kan allemaal met de groep, en dat is flexibel zijn. Maar als je dan daar line dansers voor je staan hebt die dan juist een brugske of een re-start, zoals dat heet, moeten maken die staan dan allemaal op het verkeerde been. Maar dat moet kunnen, want dat is live spelen!
Tinne: we spelen live en zee zijn verwittigd, dat was een grote test dat we gedaan hebben, dat moet kunnen vind ik.
Dat vind ik charme hebben met groepen zoals jullie, jullie durven dat aan om zoiets experimenteel te doen. Want er zijn ook heel veel groepen die zeggen, dat staat zo geschreven en dat moet zo gebeuren.
Maar ik vind dat de line dansers zouden moeten weten dat ze dat kunnen verwachten wanneer er live gespeeld wordt, het kan nooit hetzelfde klinken als een opname of cd.
Daniël: dat is hetgeen wat we acht jaar gedaan hebben, ook al hadden we dat thuis ingespeeld die minifile, er is daar heel wat werk ingestoken. Maar op het podium hoef je maar op een knop te duwen en dat klinkt altijd even strak en juist. Voor de line dansers is dat ideaal.
Ik vind dat in zo'n optreden heb je twee soorten publiek, de mensen die aan een tafel zitten en die luisteren naar de muziek en genieten van de muziek die jullie brengen en de tweede soort zijn degene die op de dansvloer staan en dansen op het ritme. Ik vind hoe jullie het doen het beste omdat jullie inspelen op beiden, juist door jullie flexibiliteit.
Tinne: maar het flexibele wordt door een deel niet altijd aanvaard, we proberen de gulden middenweg te bewandelen en iedereen een mooie avond te bezorgen.
Daniël: onze ervaring op een evenement waar we speelden, Western Experience, zijn er heel veel mensen die luisteren en dan heb je dus de line dansers. Maar dan heb je de Nederlandse line dansers, die denken even na en staan op en gaan hun ding gaan doen en het is ook oké. Maar ja, dat ken blijkbaar alleen in Nederland of in Duitsland, maar hier in België…
Kijk, ik ben de mensen natuurlijk dankbaar en we hebben acht jaar des steun gehad van de kine dansers en we hopen nog acht jaar de steun te hebben van die mensen, maar hier is het nog altijd, die dans op die muziek.
Jullie hebben mij een live opname bezorgd, er is geen betere maatstaaf dan een live versie vind ik. Dat klinkt zo zuiver als maar kan, geen knopjes waar aangedraaid worden. Het is zoals het door de boxen klinkt… toch mooi. Jullie klinken goed en nu weten de luisteraars ook hoe jullie klinken
Pieter: ja, jullie vroeger een paar opnames, maar wij hebben nog geen cd en hier liveoptreden werd onverwacht afgeblazen. Dus hebben we gauw iets gedaan, we hebben gewoon de muziek van op de filmpjes, van You Tube afgehaald.
We kunnen ook wel stellen dat jullie zware bagage meedragen qua muziek en dan kijk ik vooral naar de jongeren van de band.
Pieter: ik zelf heb het nooit afgerond, maar ik ben er wel aan begonnen. Onze drummer die zit in zijn laatste jaar en Michael, bassist, gitarist, toetsenist, banjonist, drum, zingen, wat nog?

Je kan misschien beter zeggen wat hij niet doet?
Daniël: wel ik zei eens tegen hem, we hebben kritiek gehad van uit de zaal, waar blijft die steel gitarist. Michaël bekeek mij zo en zei als ik er een kocht dat hij hem wel zal bespelen. Dat zegt natuurlijk veel over zijn talenten.
Maar ik denk dat jullie allemaal zo die gedrevenheid in jullie hebben, misschien niet zoveel instrumenten maar het zit in hart en nieren als jullie spelen, bij mij voelt dat zo aan.
Pieter: Dat kan wel kloppen denk ik, echt met plezier doen, ik kan enkel voor mezelf spreken, maar genieten op het podium. Ik kom uit een ander genre, maar bespeel wel hetzelfde instrument en dat ik nog altijd even leuk. Tot vorig jaar had ik nooit country gespeeld en het was zwoegen want Daniël legt er wel de pees op, beetje slavendrijver zeg maar. Maar dat is fijn en dat is wat we willen, veel nummers er inpompen en zo snel mogelijk dat podium op om te gaan spelen. En iedereen deelt deze mening, dat is met passie.
Dat is toch de essentie van countrymuziek, spelen vanuit je hart, je hart laten spreken, het gevoel overbrengen naar de mensen.
Dat moet er echt in zitten voor mij, dat moet je zelf ook voelen dat het juist zit, je hebt het nummer dat je tussen de soep en de patatten hebt uitgeschreven. Je geeft een eigen Touch aan dat nummer door te experimenteren. Vermits ik niet veel country ben tegengekomen tot vorig jaar, nu ken ik ze wel en ik ben een nogal traditioneel daarin, maar dat plaatje moet kloppen, het moet leven zo niet kan je beter een cd opzetten.
Wat je wel met die situatie hebt is dat je telkenmaal een andere show bezorgd aan het publiekwant men doet live praktisch nooit twee keer hetzelfde of toch?
Daniël: dat is een sterk punt waar we nog beter op kunnen worden, we moeten nog veel leren samenspelen. Dat is net als bij het voetbal, je mag nog zoveel Maradonna's op je veld staan hebben maar ze moeten ook kunnen samenspelen. We hebben geen Maradonna's in onze groep staan maar we voelen dat we met ieder optreden steeds beter en beter worden. Het samenspel wordt beter, mekaar redden op het podium, dat zijn ervaringen die wij meemaken dat het publiek niet ziet of hoort.
Kijk maar naar die grote vedetten die in de grootste stadiums concerten geven, die maken van ieder nummer een eigen versie, en dat kan je pas doen in een band als je mekaar goed kent.
Tinne: dat is ook hetgeen je daarstraks zei van variatie, dat is ook wel bij ons dat we allemaal eens wisselen van plaats. Voor de mensen die kijken is dat leuk om beweging te zien op het podium.
Dat is het leuke er aan om met vijven op het podium te staan,…
Daniël: dat wil ik nu toch wel rechtzetten, we zijn met zessen, we mogen onze geluidsman niet vergeten. Met hem staat of valt alles, want je mag nu nog zo goed zijn, maar die geluidsman kan alles verknoeien. Dus zijn wij superblij dat wij zo'n goeie geluidsman hebben.
J***ullie spelen ook de meest recente nummers moet ik opmerken***
Daniël: ja, dat nummer "Never get Old", dat was eigenlijk raar, onze bassist Michaell zijn pa zei, is dat geen nummer voor jullie band"? wij vonden dat ook een goed nummer maar daar bestond geen dans op. Dan heeft er een bekend iemand daar een dans op geschreven. En het rare was, dien zijn pa had hem gezegd dat is een goed nummer om een dans op te schrijven en hij zei, maar er is geen ene band die dat nummer speelt en zo was de puzzel rond.
Ik denk dat dit veel gebeurd, dat groepen bepaalde liedjes niet willen brengen omdat er geen dans op bestaat en andersom ook, dus dat de groepen alleen de nummers doen waar dansen op staan.
Pieter: kijk wij hebben veel nummers waar dansen op bestaan, nog uit het repertoire van toen ze optraden als du, en in de toekomst gaan we er daar zeker nog bijdoen en rekening houden met de dansers. Maar we gaan er ook andere nummers insteken, die wij dan vooral graag willen spelen en die bij de band passen. En dan moeten er daar maar dansen op geschreven worden voor de dansers. Country is geen afgerond hoofdstuk, het evolueert elke dag.
Ik ben niet helemaal mee met wat uit Nashville komt maar er komt ook best wel wat stevige nummers uit. Dat is ook wat ons ook het meest aanslaat, wij hebben weinig trage nummers.
Daniël: dan zal ik jou wel nog een presenteren, black coffee, want dat is een blijver. Die hoor je in Nederland in Duitsland, gewoon overal wordt die gespeeld
Ja ik denk ook dat je als je wilt moderniseren die mooie klassiekers niet mag links laten liggen
Pieter: tuurlijk niet en dat zou ik ook niet willen. Er zijn zoveel mooie dingen gemaakt geweest, en dat verouderd ook niet. Nieuwe bands grijpen ook terug naar die tradionals.
Ik denk dat 2017 een trend wordt van stevige nummers en dat is iets wat velen niet durven
Toen we de band startte, hebben we gezegd dat we nu echt gaan doen wat we graag willen doen. De muziek spelen de we graag willen spelen en appreciëren de mensen dat niet dan is dat jammer, sorry.
We vernieuwen en experimenteren nog tijdens optreden en dat wordt ons sterk punt!
Ik dank jullie voor jullie komst naar de studio!

website: www.thecockroachkillers.be

Intervieuw: Eric van de Mert
Tekst: Kaat Vandewoude Foto's: Luc Hillaert

Als grote fan van de Beatles en meer bepaald van John Lennon begon onze volgende gast een fichebak aan te leggen met alle interessante namen uit de muziekwereld. Hij deed veeel opzoekingswerk en dat leverde hem dan ook een paar bakken met fiche's op. Dus vond hij het tijd om dat eens allemaal neer te pennen. Zo ontstond er een naslagwerk over het ontstaan van de rock and Roll. Wat was er nu eerst Bleus of Country? Dat zul je gauw te weten komen met dit interview...

Wie is Robert van Yper?
Ik ben een muziekliefhebber, maar dan met een hart voor authentieke- en rootsmuziek. Mij interesseert de muziek en wat eraan vooraf gaat, vooral de evolutie van de muziek. Men staat er eigenlijk te weinig bij stil, men denkt dat muziek ontstaat door iemand die zijn gitaar of piano pakt en men componeert een nummer. Maar alles wat je al hebt gehoord, alles wat eraan vooraf gegaan is beïnvloed de componist. Dat merk je vooral goed bij country, blues, roots en rockmuziek. Minder bij popmuziek want dat is commercieel en een entertainment gebeuren. Daar is zeker niets fout meer, maar dat heeft veel minder ziel, vandaar dat men ook overal onderscheid maak tussen rock en pop.

Wat maakt het verschil tussen rock en pop?
Popmuziek heeft als enig doel entertainment te zijn en iemand doet dat om zijn kost te verdienen, net zoals iemand brood bakt. Daardoor klinkt dat oppervlakkiger en de bedoeling van popmuziek is om zo populair mogelijk te zijn. Daarom klinkt dat voor echte muziekliefhebbers minder interessant.
Rootsmuziek wordt gemaakt door de mens om iets uit te drukken, een gevoelsmoment en dat kan dikwijls zeer diepgaan.

Zijn zo die onderverdelingen ontstaan zoals, blues, bluegrass en andere soorten?
Juist neem nu bluegrass, zeer interessant eigenlijk, deze vorm van muziek is ontstaan in de tweede wereldoorlog. In het Zuiden van de States bestond er Rockabilly muziek, country mag ik het nog niet noemen want die term bestond toen nog niet. Rockabilly muziek was zo'n beetje gerecupereerd door Nashville, gecommercialiseerd door de grotere radiostation.
Daarom is de ondertitel van mijn boek ook, een race met de duivel, omdat er altijd een race is tussen de artistieke bezieling van iemand die iets maakt. Die mensen krijgen aanspraak van een platenfirma waarvan je denkt dat die dat gaan voortbrengen en origineel brengen. Maar niets is minder waard, dan willen ze soms een zin of een klank veranderen. Dat wordt daardoor oppervlakkiger en misschien meer commercieel gericht naar radio en tv toe.
Maar ten tijde van de tweede wereldoorlog werden er geen of weinig platen geproduceerd, en daardoor heeft er zich los van alle commerciële invloeden in enkele kleine lokale dorpjes iets apart kunnen ontwikkelen. Dat heeft een paar jaar de tijd gehad om te groeien zonder beïnvloedt te worden door commerciële druk, de Bill Monroe en zijn bluegrass boys zij zo ontstaan, dat is hillbilly muziek die geëvolueerd is, een organische groei zeg maar.

Hoe ben je daarbij gekomen om een boek te schrijven over de evolutie van deze muziek?
Dat is eigenlijk een beetje vanzelf gekomen, omdat ik veel belangstelling had voor die muziek was ik begonnen met informatie te verzamelen. Nu moet je weten ik spreek over de tijd van voor de internettoestanden.
Ik ben eigenlijk begonnen, als tiener was ik een enorme fan van The Beatles. Je leest dan een interview met John Lennon of met Paul McCartney, en ze spraken over Chuck Berry, dan zoek je dat op en lees je een interview over Chuck Berry waarin hij dan op zijn toer Robert Johnson vernoemd.
Zo ben ik begonnen met opzoekingen te doen en legde ik hiervan een fichebak aan, op den duur had ik zo drie bakken vol. Op den duur was ik zo een stamboom aan het tekenen en zag ik plots dat er daar een lijn in zat. Zo ben ik alle informatie beginnen opschrijven en daar is mijn boek uit ontstaan.
Hedendaags kan men veel opzoeken en vinden op internet, maar de vraag is of het wel allemaal correct is. Ook is het oppervlakkige informatie merendeels, men vindt geen verwijzingen. Daarom wordt mijn boek zo goed onthaald, i

ik ga veel dieper op zoek naar het ontstaan, de ware toedracht van elk soort muziek. Ik heb er tien jaar aan gewerkt, om tot een mooi en zo volledig mogelijk naslagwerk te komen.

Bij de kip en het ei zijn er ook nog altijd discussies, wat was er nu eerst de blues- of de countrymuziek?
Ik denk dat het zo beetje gelijktijdig gekomen is, de country kwam er merendeel door de Ierse en Engelse immigranten, de blues was dan weer van het Afrikaanse volk, het begint allemaal eigenlijk in de 15de en 16de eeuw.
Mijn boek begint eigenlijk in 1865, de mensen verschieten daar soms van wanneer ik vertel dat ik een boek heb geschreven over rock'n'roll en het begint in 1865… de mensen kijken raar op dan.
Het mooie voorbeeld is hoe men gitaar speelt bij rock'n'roll muziek, deze stijl van gitaarspelen gaat terug naar meer dan 100 jaar geleden. Dat vindt je allemaal terug in mijn boek.

Welke muziekstijl intrigeert jou het meest?
De rockabilly, ik ben daar een nogal grote fan van, het is eigenlijk door The Beatles dat ik bij de rockabilly terecht kwam. Vooral omdat het toch iets heel simpel is maar toch heel rijk en dat vind ik zo interessant eraan. Veel mensen vinden als je een nummer gehoord hebt, dat de rest allemaal hetzelfde klinkt, dat is niet helemaal waar, want binnenin zit er veel verscheidenheid en rijkdom in elk nummer. Vooral akoestische rockabilly interesseert mij wel, maar automatisch kom je dan terecht bij blues en bluegrass dat er zeer dicht tegenaan leunt. De laatste tijd ben ik nogal veel bezig met Western swing bezig, bob Wills en zo, ik kan er eindeloos over doorgaan.

Maar je hebt ook interesse voor de artiesten van eigen bodem?
Ja absoluut, en dat komt omdat ik ook een eigen boekingskantoor had en ik probeer ook altijd artiesten die met dat rootsgenre bezig zijn een kans te geven, maar dat is niet altijd makkelijk. Ik ben enorm enthousiast over countrymuziek, maar dat is zoals gekend zeer moeilijk verkocht te krijgen. Ik geef nu een reeks lezingen, een avond over country, een avond blues en eentje over de samensmelting over
Rock'n'roll. De countryavond is een onderdeel die niet populair is, dat wordt geassocieerd met flauw, sentimenteel, de oorzaak is de vercommercialisering die ontstaan is in Nashville.

Wanneer je alle facetten van de muziekstijlen overloopt wat groeit er het meest in ons eigen land?
Heel veel rockabilly groepen, waardoor dat dit genre aanslaat, daar heb ik geen antwoord op. Maar er zijn ook zoveel verschillende stijlen binnen de rock'n'roll, je hebt bv een goeie jump & jive band, The jive Cats een goede Doowop groep Mister P & the Cadillacs, allemaal onderdelen van Rock'n'roll.
Ook Crystal & the running wilds, een prachtige band maar hier heel moeilijk te plaatsen, die treden op in Finland, Italië, Scandinavië, ook naar Amerika, Las Vegas, is ze weer uitgenodigd.
Dit zijn allemaal groepen die zingen en spelen als hobby, beroepshalve is dat niet haalbaar omdat de markt voor dit genre hiervoor te klein is.

Worden deze artiesten niet te weinig gepromoot door de media?
Er is geen enkele zender en zeker geen tv zender hier in België die zich echt toelegt op deze stijl van muziek. Vroeger kon je een reputatie opbouwen door live te gaan spelen, dan gingen ze eens een single gaan opnemen, waarvoor ze allemaal hun spaargeld samenlegden. Maar nu, je moet al direct afkomen met een videoclip, wat een serieus budget vraagt, want zonder besta je niet, maar dat kost enorm veel geld. Je kan nu wel een video maken met je gsm toestel en op you tube plaatsen, maar veel verder geraak je hier niet mee.

Met je boek, een naslagwerk eigenlijk, wie of wat wil je daarmee bereiken?
Iedereen die ervoor interesse heeft voor de muziek en de mensen, vooral de jongeren een beetje helpen in hun zoektocht. Wij hebben de 60er jaren meegemaakt met The Beatles en The Stones, muziek die puur op blues gebaseerd is. De stap was voor ons makkelijk, maar de hedendaagse artiesten moeten veel meer gaan zoeken. En nu vooral met de intrede van de computer, wordt er niet meer gecomponeerd op een gitaar maar op computer, dat heeft geen link meer met de rootsmuziek, de jongeren zullen dat niet graag horen dat ik dat zo verwoord. Maar de muziek hedendaags is veel leger, heeft weinig te vertellen want er zit geen geschiedenis in deze muziek.

Dit is je tweede boek dat je hebt geschreven, jou eerste was er eentje over John Lennon…
Ik ben altijd een grote fan geweest van The Beatles en voor van John Lennon dan. Er zijn veel boeken over hem verschenen maar geen enkel in het Nederlands, hetzij een vertaling dan.

Binnen de Beatles interesseerde John Lennon mij altijd meer dan Paul McCartney, natuurlijk moet je ze samen hebben om die immense kwaliteit te verkrijgen. Maat McCartney is veel braver, burgerlijker, voorzichtiger, die neemt geen risico's en Paul staat ook voor popmuziek. Terwijl Lennon was het rock element, en toen ik tiener was beschouwde is John Lennon zo'n beetje als de grote stoute broer waar ik naar opkeek. Die durfde veel, hij kwam dikwijls in opspraak door iets wat hij gezegd had of gedaan en dat sprak mij wel aan.
In mijn boek heb ik ook veel aandacht besteed aan alle andere dingen die hij heeft gedaan, hij heeft ook films gemaakt, boeken geschreven en beeldende kunst gemaakt. Allemaal niet excaptioneel maar toch de moeite waard om eens te vernoemen, ook om zijn muziek beter te begrijpen. Ook over zijn relatie met Yoko Ono, er werd altijd gezegd dat zij de oorzaak was dat The Beatles uit elkaar zijn gegaan. Ik denk dat niet, volgens mij was zij de redding voor John Lennon, dat heb ik in dat boek allemaal geschreven.

Hoe muzikaal ben jezelf?
Totaal niet, ik kan geen enkel instrument bespelen en kan niet zingen. Ik ben nu op pensioen sinds kort, maar heb heel mijn leven in de muziek gewerkt, maar niet als zanger of muzikant.
Ik ben zo'n beetje in dat management gerold, een paar groepjes waarvoor ik zorgde dat die wat opdrachten binnenkregen. Dat werd groter en voor dat je het weet ben je een boekingskantoor. Mijn eerste groep waren The Shades uit Engeland, ik was naar Engeland naar zo'n vakantiekamp geweest. Er was daarop dat Sun Park-achtig gedoe een Rock'n'roll weekend georganiseerd. Ik vond daar een groepje die ik heel tof vond en ik beloofde hen om ervoor te zorgen dat ze eens naar Gent konden komen voor een optreden. Ze kwamen dus naar Gent spelen, en er waren mensen aanwezig van jeugdhuizen en verenigen en die wilden dat groepje ook boeken en zo begon dat met een tournee van 3 optredens en een paar maanden later van 5 optredens. Andere groepen vroegen dat dan ook, dus begon dat te groeien.
Mijn boekingskantoor is ondertussen overgenomen, maar ik heb nog een paar groepjes onder mijn vleugels gehouden, waar ik voldoening in heb. Vroeger was ik ook iedere vrijdag en zaterdag op de baan, nu is dat ongeveer nog een keer per maand.

Geloof je nog in een toekomst voor bluegrass, blues, rock'n'roll in de toekomst?
Absoluut, in de jaren vijftig was het niet enkel de rock'n'roll een rage, je had ook de calypso, de cha cha cha. Dat heeft allemaal zijn glorie gehad, maar heeft geen belang meer. Rock'n'roll, blue en bluegrass zijn altijd gebleven, dat is zoals de klassieke muziek, waar je Beethoven hebt en 100 anderen waar we niet meer van horen en misschien terecht. Ook niet alle blues artiesten zijn de moeite maar deze genres zijn zo enorm rijk, die blijven meegaan.

Wie is volgens jou de grootste blues artiest?

Robert Johnsons, maar er zijn nog zoveel anderen, teveel om op te noemen.

Meer info
Vincent De Jonghe
Account Manager
0474 44 33 89
Vincent@bespaarop.be

volg ons op Faceook/
bespaarop

INTERVIEW MARIONA

Haar ouders waren absoluut niet muzikaal aangelegd, maar Mariona wilde absoluut van zich laten horen.
Op het verlanglijstje stonden een gitaar en keyboard. Een smurfengitaar met vier plastieken snaren was het begin van een muzikaal verhaal... Jockey worden was haar eerste keuze, maar toen haar paard op hol sloeg vond mama het welletjes geweest. Ik moest een keuze maken en koos dan toch voor zingen.

JONG BEGONNEN…

Het is allemaal begonnen door mijn 8 jaar oudere zus Ariane. Mijn zus kocht op goed geluk een LP van Dolly Parton op de plaatselijke rommelmarkt en raakte door haar gefascineerd. Ze nam al snel deel aan soundmix-wedstrijden, en wat later richtte ze de groep Mary-Lee Smith & band op. Terwijl Ariane soundmixte, was ik volop begonnen met Madonna te playbacken. Toch wou ik in plaats van te “lippen”, ook echt gaan zingen, dus leerde ik de liedjes van Silvy Melodie en Isabelle A. Wat later kwam Sarah Bettens met een liedje op de proppen van country-legende Hank Williams, “I’m so lonesome I could cry”, en die song sprak me enorm aan. Dat was het heuse begin van een country-repertoire. In Johnny White zijn Oude Hoeve in Scherpenheuvel ben ik dan podiumervaring gaan opdoen. Elk free podium werd mij er verteld dat mijn stemtimbre ideaal was om country te zingen. Ik verdiepte me in deze muziekstijl en begon 4 maal 45 minuten op te treden live on tape in de Belgische en Nederlandse country-clubs.
In 2008 bracht ik een eerste pop-countryalbum uit, getiteld “I Am”, en werd de band Mariona & Friends geboren. We speelden live, maar hadden minder optredens. Een 6-koppige band boeken viel voor de organisators duurder uit.
“Song for Jef” uit dit album had ik oorspronkelijk in het Nederlands geschreven en gezongen op de begrafenis voor iemand uit de vriendenkring. Enkele jaren later pas, bracht ik ook de Nederlandse versie Lied voor Jef uit.

VERSCHILLENDE PROJECTEN
In 2012 reisde ik met een vriend/muzikant uit Wales voor het eerst naar de US. We startten een eenmalig project getiteld Mariona Meets DanMcB. Op deze EP staan ondermeer een duet gezongen en geschreven met Sean Dhondt, Footsteps In The Sand, de cover Get Here, alsook het nummer Wounded Bird In A Shoebox, uitgebracht ten voordele van het “Vogel- en zoogdierenopvangcentrum” te Heusden-Zolder.

Als slachtoffer van een aanranding in 2005, bracht ik in 2014 een autobiografisch lied uit “De Kop In”. Dit is er gekomen in het kader van de nationale campagne “Verkrachting, doorbreek de stilte”. In samenwerking met de rappers C-Rieus ontstond een coole productie en videoclip die je kan bekijken op YouTube.

EIGEN TEKSTEN
Ja ik schrijf af en toe teksten, maar weet je, ik heb Danny Bloebaum die mij volgt en weliswaar Engelstalige teksten uit de mouw schudt, die mij op het lijf geschreven zijn. Hij is ook mijn zangcoach, geeft mij gitaarles, en dat is leuk. We zijn van plan om zijn nummers op te nemen, maar we moeten eerst en vooral het nodige budget samen zien te krijgen want de productie van een cd kost veel geld. Ik probeer altijd alles zo professioneel mogelijk te doen met de middelen die voor handen zijn. Voor deze cd zou ik dan ontzettend graag gaan werken met producer Marty Townsend, bij het grote publiek beter gekend als gitarist bij Blue Blot, en tevens ook schrijver van Bye Bye op mijn eerste album I am.

COUNTRY IN BELGIE

Country music is en blijft hier moeilijk. Toen ik begon op te treden met mijn band heb ik contact genomen met de organisators van de DCM Awards in Nederland om daar eens te mogen optreden. We hebben daar nooit de kans toe gekregen omdat we allemaal Belgen waren. Enkel de Black Hills hebben daar toen als Belgische band wel op het podium mogen staan.

Collega's Katlee' Jones en Marc Blomsteel zijn beiden naar Amerika verhuisd en zijn daar getrouwd. Ook in Europa komt Marc regelmatig optreden, en juist die kansen missen velen van ons hier in België.

Destijds had je hier de awards van CAWAB en mochten de Nederlandse bands wel deelnemen, ik vind het dan ook sowieso discriminatie van de Nederlanders tegenover ons.

De award Female Country Singer of the year, mocht ik ooit een keertje in ontvangst nemen. Een mooi blauw kadertje dat in mijn papa zijn Amerikaanse garage hangt. Het is wel leuk om dat te winnen maar eigenlijk brengt dat je niet verder. Het zou toffer zijn om dan beloond te worden met een aantal optredens/podia, to show them what you've got.

BEZIGE BIJ…

Als 18-jarige, afgestuurd in de richting economie-moderne talen, volgde ik een jaar acteeropleiding, in de International TV-School. Daarna volgden 3 jaar opleiding zang op "Jazz Studio". En vervolgens drie jaar regentaat Muzikale opvoeding en zedenleer. Momenteel geef ik parttime muzikale opvoeding in het middelbaar onderwijs.

TV CARRIERE

Ik kreeg in 2003 een aanbieding om in Kaat & Co mee te spelen. Daarop volgde dan mijn acteren in "Wittekerke", recent heruitgezonden op VTM. Ook altijd hier en daar nog wat freelanceprojecten blijven doen. Op dat ogenblik was mijn zangcarrière wat minder maar dat was niet erg, want ik ben altijd een bezige bij geweest en houd van afwisseling. De leerlingen aan wie ik les geef vinden het ook supertof dat ze mij af en toe bezig zien op televisie.

Sedert 2015 kan je mij na middernacht zien op Q2 als presentatrice van het programma "Live777.be".

Ik vind dat zeer plezant om te doen, het is improviseren ter plaatse en zeer afwisselend, ik doe dat gewoon graag.

DOLLYWOOD

Ik had mezelf beloofd om voor dat ik dertig jaar werd naar Amerika te gaan en samen met Daniel ben ik dan naar New Orleans en Nashville getrokken. Het jaar erop ben ik met mijn zus teruggegaan en hebben we Dollywood bezocht en toen ik zag dat ze daar shows deden, vond ik dat geheel bij mijn stijl passen. Mijn zus spoorde mij aan om te gaan solliciteren en mijn kans te wagen tijdens de jaarlijkse audities.

Toen wij terug in België waren ben ik mij daarop beginnen voorbereiden en focussen. Door mijn vaste benoeming in het onderwijs kon ik verlof zonder wedde aanvragen en kon ik effectief opnieuw naar Tennessee vertrekken. Vorig jaar in januari was het zover. Ik heb er 2 keer geauditioneerd. A winner never quits, a quitter never wins . De eerste keer in Dollywood zelf, en de tweede keer in het Chapman Cultural Center in Spartanburg. Er staat een interview afgenomen door het lokale Amerikaanse televisiestation van Spartanburg op mijn website. Met een pianist heb ik er ook maandelijks opgetreden in het Belgische restaurant Le Noir, van Jan Van Geyt. Daar ontmoette ik heel wat Belgen die er in de buurt wonen. Zonder Greencard kan je spijtig genoeg niet officieel aan werk geraken, en het is ook heel moeilijk om een greencard te verkrijgen. Ik heb mij nu ingeschreven voor de greencard lottery, maar om erbij te zijn moet je al heel veel geluk hebben.

Elk jaar worden er 50000 visums verloot aan mensen over gans de wereld, deze kaart houdt in dat je met je gezin de toestemming krijgt om daar te gaan wonen en werken of studeren. Koppels maken ook meer kans om zo'n card te Moest ik zo'n wildcard winnen, dan zou ik daar beslist gaan wonen. Drie maand hier en drie maand daar, afwisselend. Maar dat gaat allemaal niet zo snel want een keer de card gewonnen volgt nog een hele procedure die een tweetal jaar in beslag kan nemen.

DUIZENDPOOT

Ik ben nu begonnen met PADI-duiklessen te volgen en natuurlijk ga ik door tot ik mijn brevet heb behaald.

Ook ben ik mede-eigenaar van een ijssalon, of beter gezegd ijsweide, in het Vlaams- Brabantse Bekkevoort. In Geitenhoeve "Flappie" wil ik deze komende zomer weer wat meer tijd investeren. Ja, ik ben ontzettend blij dat ik niet altijd hetzelfde hoef te doen, mijn leven zit boordevol afwisseling. Flappie is by accident ontstaan, toen mijn ouders het stuk grond kochten dat pal tegenover het ouderlijke huis ligt. Daar kwamen heel wat fietsers voorbij en een vriend bracht ons op het idee om daar op dat punt ijs te verkopen. We waren eigenlijk juist ergens op bezoek geweest waar ze ijs verkochten gemaakt van geitenmelk. Dus zijn we zulk ijs ook beginnen kopen en verkopen met een karretje op dat stuk grond. Van het een kwam het ander, een compleet uit de hand gelopen hobby, want de mensen wilden meer en voor ik het wist hadden we een ijskaart met 25 verschillende coupes. Dan zijn we gezellige houten zitbanken beginnen plaatsen, een springkasteel, een trampoline, een zandbak, en hebben we geiten gekocht om zelf te melken. Als ik enkele maanden in het buitenland vertoef of in Amerika verblijf zijn mijn ouders en zus er standby, gelukkig maar, want het is er best druk in de zomer. Deze zomer van 2017 investeren we in jonge geitjes, want de eerste generatie van onze geiten is van 2000. Ze verlaten ons helaas regelmatig wegens ouderdom… Het gebeurt weleens dat we de zanginstallatie op het gras installeren en de klanten van een optreden voorzien.

NOT JOHNNY CASH and The Tennessee Four

Vorig jaar werd ik door Frans Van Der Stee gevraagd om de plaats in te nemen van zijn schoondochter Juliette. Deze kreeg het zo druk met haar job als hairdresser dat ze het moeilijk kon blijven combineren.

Dat vond ik uiteraard weer een mooie uitdaging om de taak van NOT June Carter op mij te nemen.

NOT Johnny Cash and The Tennessee Four is helemaal mijn ding. De film "Walk the line" waarschijnlijk al honderd keer bekeken, ik ken de tekst al van buiten. Luc, Jan, Frans en Wim zijn zulke toffe, goede, eerlijke muzikanten. Iedereen krijgt zijn eigen plaatsje in de spotlights. Deze band is een trein die loopt en ik maak daar deel van uit, begrijp je? Ik ben niet de bandleader en dat is makkelijk. Ik ben op tijd voor onze repetities en houd me aan de afspraken, zonder gezever. Kortom, een heel mooi project. Ik heb beloofd om mij alvast 1 jaar te engageren.

GENE SLIDE LTD. ED. and guests

Ik werd gevraagd door Jan Taelman, een vriend van mijn zangcoach Danny Bloebaum. Jan had al een groepje van drie en wou daar graag een zangeres bij. Toen de vraag aan mij werd gericht, heb ik hem voorgesteld om niet alleen mij, maar ook mijn zus Ariane er bij te betrekken. Zo gezegd! Zo gedaan! Nu hebben we een hele toffe variatie van countrysongs bij elkaar gesprokkeld. Monday Morning Blues, It wasn't God who made Honky Tonk Angels, Jolene en nog vele andere staan op onze playlist. We hebben reeds 27 nummers die we zullen brengen op ons eerste optreden.

De naam van de band is "Gene Slide limited edition and guests". Contrabas-, akoestische - en elektrische gitaar-begeleiding brengen u helemaal in de countrysfeer. Naast de bands verzorg ik ook nog huiskamerconcerten. In duo, trio of kwartet brengen wij een semi-akoestisch optreden bij de mensen thuis. Deze nodigen dan vrienden uit en daar spelen en entertainen wij dan een tweetal uur. Dat kan ook in de zomer bij een bbq of kampvuur heel gezellig worden. De mensen kunnen ons hiervoor contacteren via E-mail: info@mariona.be of website: www.mariona.be

En impulsief als ze is trommelde ze haar coach nog op om hun nummers live te spelen voor ons. We kregen er een heus privé concert bovenop. Mariona Smets en Danny Bloebaum, we danken jullie voor het warme muzikale onthaal, en onze wegen kruisen elkaar nog wel.

tekst Kaat Vandewoude

Foto's: Mariona en Luc Hillaert

Berry Grimm

Hij zingt country met hart en ziel, is een veel gevraagde artiest in Postel, en heeft eigenlijk het jaar door zijn vaste stekken waar hij optreedt en een graag geziene gast is. Wat voornaam is, is dat hij zingt wat hij graag zingt en zich niets laat opdringen.

Hallo Berry… Wat Kaat bedoelt met dicht in de buurt, Postel…
Ik heb de eer al 11 jaar lang regelmatig te mogen optreden in "De Kaasboerin", bij Rik en Jan, waarvoor mijn dank. En vermits we vandaag hier een afspraak hadden hebben we dan ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om even langs te gaan in Postel.

Hoe ben je er eigenlijk toegekomen om daar te komen spelen, elf jaar is niet niets e Berry…
Wel heel eenvoudig, wij zaten op restaurant bij ons, in Vloesberg waar ik woon, en ik kreeg telefoon van Rik met de vraag of ik een countryshow bij hen kon organiseren. Ik zei, ja ik kan dat, ik was overdonderd door de vraag, want "De Kaasboerin" is toch een begrip, ik vond het een hele eer. En ik ben mogen blijven gaan, maar moet je weten ik ben een zanger allround, tout court, maar met een heel grote voorliefde voor countrymuziek.

Over welk soort Countrymuziek spreken we dan, de tradionele?
Ja, de tradionele country, die van Hank Williams, Don Gibsons en naar hedendaags toe Georges Strait en Alan Jackson om er maar een paar te noemen.

Ook de nieuwe Alan Jackson? Want er is toch een verschil?
Er is inderdaad een verschil tussen de oude en de nieuwe Alan Jackson, maar de stijl en ook aan de melodieën, aan de orkestratie alleen al, je hoort direct dat het Alan Jackson is. Georges Strait die gaat meer in de richting van de Western Swing, en dat hoor ik wel graag.

Hoe heb jij ertoe besloten om Country te gaan zingen, want dat is toch niet zo voor de hand liggend?
Dat komt eigenlijk door mijn schoonvader, door hem kreeg Marijn De Valck een cd van mij in handen, een cd waar zo'n beetje van alles op stond. Country, een liedje van Don Gibson, "I believe in You, wat schlager, en andere dingen. Dus een week of twee weken later kreeg ik van Marijn een hele lange mail. Ge kent dat e, als ge dat afprint, zo'n twee A4's vol met van alles er op. Marijn De Valck zei dat Jazz mij niet zo goed lag maar dat hij meer country in mijn stem hoorde en dat ik misschien verder kon gaan in die richting. En vermits ik dat toch zo graag hoor heb ik die raad opgevolgd en ben dan beginnen naar countryclubs gaan horen wat er zoal gedraaid en gezongen werd. Dus ben ik een gans repertoire gaan uitwerken en ben daarin verder gegaan.

Countrymuziek is levensmuziek, is het dat wat je zo aantrekt daarin om dat te zingen?
Ik heb ooit eens tegen Kaat gezegd, tijdens een vorig interview, countrymuziek is de blues van de blanke man. Drie akkoorden zoals in Blues, soms een keer vier om een overgangetje te maken. In de country heb je dat ook. De moderne country dat is weer wat anders, die zit al meer complexer ineen, dat gaat meer naar de pop. Maar de country zoals ik die mooi vind is die pure country met drie akkoorden.

Vroeger had je country – western tot een jaar of vier geleden zijn de platenfirma's ze verder beginnen in te delen Nu heb je Country, Western apart, country rock, country pop enz.
Ja ze hebben dat zodanig versnipperd en verdeeld en in nisjes gestoken, maar, country is voor mij country.

Is dat gewoon tradionele country of hoort daar ook zo'n beetje de gospel bij of niet?
Gospel ja, maar ook Rock 'n Roll denk maar aan Jerry lee lewis, al zijn grote successen waren eigenlijk pure country. Ook Elvis en vele anderen deden het met countrymuziek. Johnny Cash is er blijven in voort doen, maar die is ook van de periode van Elvis Presley. Dus de jaren vijftig was eigenlijk de overgang van country naar Rock 'n Roll. Toen is country zo'n beetje in de vergeethoek geraakt. Ik heb de waarheid niet gepacht, maar dat is mijn gevoel over countrymuziek.

Je hebt deze mooie richting in de countrywereld zo'n beetje te danken aan Marijn De Valck, je hebt met zijn mening iets gedaan…

Dat is waar en ik ben daar niet rouwig om, ik moet hem daarvoor eigenlijk bedanken want weet je Marijn is echt Country minded. Ik ben hem nu heel toevallig tegengekomen tijdens een kaarting, we hebben beetje staan babbelen en hij vertelde dat hij bezig is met een programma over country. Het ging over Dean Martin dat hij ook in zijn beginperiode countrymuziek zong. Denk maar aan "Little old wine drinker in me" van zijn beginjaren

Heel wat artiesten zijn ooit begonnen in de Countrywereld, maar ze schakelen gewoon over want in die categorie ligt het geld niet.

Dat is waar, want als ik kijk naar de laatste cd die ik uitgebracht heb, wat er maar verkocht wordt online hier in België, dat is een luttele procent vergeleken met 27 andere landen. En dan spreek ik vooral van de Oostbloklanden.

Geen zin om daar eens te gaan optreden?

Bij deze een oproep!

Weet je Eric en Berry, wij hebben al een paar festivals gedaan in Duitsland, en daar komen heel veel van die Oostbloklanden optreden. Het blijkt dan dat de country en vooral Bluegrass heel dicht aanleunt bij hun folkmuziek.

Country is ook folk, countrymuziek stamt ook uit Ierse folk. Toen de Europeanen de grote plas overstaken hebben ze hun instrumenten meegedaan en met de instrumenten van daar, zo heb je die country.

We spraken daarjuist over je cd, het eerste liedje wat we draaien is een cover van Alan Jackson…

"Another good reason not to drink", een lekker opzwepend nummertje, ik drink ook geen alcohol want dat is slecht voor de stem en ook niet gezond. Maar de tekst is ook zo prachtig en het verhaal is typisch

Ja, maar pas op hoor, want het gebeurt tijdens een optreden dat we Berry toch met een Duvel in de hand zien rondlopen, maar dat is een ander verhaal!

J***e hebt zo van die artiesten die naast het podium stil en bedeesd zijn, bijna mensenschuw zou je kunnen zeggen, hoe ben jij Berry?***

Een podiumbeest kan je mij niet noemen. Na een nummer of twee swingt dat wel bij mij hoor, maar naast het podium ben ik stiller, meer gesloten.

Maar daarom heb ik mijn Veronique altijd mee, zij is mijn manager, steun en toeverlaat. Zoals de Texas Rangers dat zo mooi verwoorden… achter iedere man staat een sterke vrouw. Zij verzorgt de PA, zorgt dat alles in orde is, muziek, teksten maar ook mijn kledij.

Bepaal jij wat je zingt of bepaalt zij dat?

Ik zeg soms op een optreden, thuis heb ik niets te zeggen, maar op het podium nog veel minder… is om te lachten hoor, tis zo'n lieve vrouw dat ik heb.

Zij doet de techniek, zij zendt de teksten door via laptop naar een scherm die voor mij staat, want wij spelen soms drie, vier uren. En onderaan dat scherm zie ik al wat het volgende liedje zal zijn, dat is een vloeiende beweging. Ze speelt in op het publiek en dat kan ze heel goed, ze voelt aan wat werkt en niet werkt bij het publiek. Soms ben ik niet akkoord, dan doe ik teken naar haar en kan zij dat nog veranderen. Maar doe ik dat pas in de laatste 20 seconden dan ben ik te laat en moet ik dat lied brengen, zonder weerga! Wij hebben geen Play list, we hebben een stramien van beginnen, werkt het niet dan veranderen we onze tactiek. We spelen voor de mensen, je wordt ervoor betaald en je moet ervoor zorgen dat de mensen happy naar huis gaan. En als je dat niet doet moet je maar thuis in je studiootje spelen.

Maar dat is toch de intentie van de countrymuziek, je moet de mensen laten voelen van ik heb dat ook meegemaakt. Het moet aanspreken bij de mensen, zowel de tekst als de melodie…

Ze moeten aanvoelen dat je meent wat je zingt, je probeert er wat gevoel in te brengen en dat gaat mij goed. Het past bij mij en ik zing het geweldig graag en dat laat zich horen. Het nummer, "ik doe wat ik wil", een deel van de tekst heb ikzelf geschreven en een deel van de tekst hiervan heb ik geleend van Marianne Weber. Het refrein heb ik van haar want die tekst was een klap in de roos. Op een dat moment heb ik iets meegemaakt, en die tekst was echt passend en ik wilde daarover zingen, op de melodie van" Achy breaky heart".

Hoe komt dat Nederlandstalige country over bij het publiek, of breng je dat meer bij het niet-country publiek?

Bij de clubs en line dansers, … moeilijk, maar bij het bredere publiek, ze begrijpen wat je brengt. Het werkt raar, …

Naar mijn gevoel luisteren de line dansers enkel naar het ritme waar ze kunnen op dansen of is dat verkeerd?

Dat klopt wel, line dansen ziet er makkelijk uit, maar dat is het absoluut niet. Ik kan het weten want heb mij er ook toe laten verleiden om dat te proberen. Dat is absoluut niet makkelijk, bij mij, kon het nog net met de Canadian stomp, maar daar stopt het dan ook. De dansers zijn zo bezig met hun dans dat ze inderdaad niet horen wat er gezongen wordt.

Het jammere hier in België is dat wij niet zoals in Nederland ook een luisterpubliek hebben. In Nederland kan je naar een optreden gaan waar je gaat zitten en luisteren, kijk maar naar de singer songwriter sessies van Dick Van Altena of Savannah. In België heb je geen publiek hiervoor.

Er is heel veel countrymuziek dat ik graag zou brengen, maar ik doe het niet omdat dat dat niet gaat overkomen. Bv; het nummer "My riffle, my pony and me"

je moet dat niet doen op een optreden want het gaat heel traag en zo simpel. Maar een mooie tekst, eigenlijk ook wel weinig tekst, maar "to the point", het maakt wat country wil zeggen.

Misschien moeten we eens een oproep doen naar alle dansleraars en vragen om daar een dans op te zoeken of schrijven…

Iedereen kent wel dat nummer, maar moest ik het brengen voor de line dansers dan zou ik de versie doen van Don Williams. Dat gaat iets sneller….

Kaat, je gaat elke keer op zoek naar artiesten om naar de studio te brengen. Hoe heb jij Berry leren kennen?

Ooo, ik ken Berry toch al een tijdje maar ons eerste contact was eigenlijk naar aanleiding van een lied dat Berry geschreven had voor een benefiet ivm Make a Wish, ik wou het juist daarover hebben… Berry?

Ja, ik heb toen een koppel leren kennen, die vroegen of ik wou komen optreden het jaar erop voor een benefiet. Hun zoontje was dan 10 jaar overleden aan een vorm van kanker. Ik heb dat toen samen met mijn vrouw Veronique besproken en die zei maak een liedje en zet dat op CD en we gaan dat verkopen ten voordele van die benefiet. Zo is dat begonnen en ik heb een tekst gemaakt over die jongen, Alexander noemde hij. Make a Wish maakt wensen waar van kinderen die erg ziek zijn, dus kanker hebben, soms terminal zijn en Alexander zijn wens was om eens naar Disneyland Parijs te gaan. Hij is er geweest en het moet een mooie dag geweest zijn voor die jongen. De rechten van dit lied, "De wens" heb ik volledig afgestaan, de opname hebben we gratis mogen doen in de muziekacademie van Geraardsbergen. Onlangs had je Jimmy Coleman die deelnam aan "The Voice", hij is er derde geworden. Die heeft toen die opname geleidt, allemaal met leerlingen van de academie die hebben meegedaan. In 3 uren was dat ingeblikt, een mooie ervaring! Daar zag ik het nut ervan in, die avond bracht bijna 20.000 euro op voor dat goed doel. Kijk, mijn CD die ik heb uitgebracht, ik weet dat ik daar geen potten mee ga breken, dat is mooi als herinnering voor later, maar die single is enorm gekocht geweest, het was voor een mooi doel.

Ja, dat was mijn eerste interview met Berry, in Oudenaarde op de markt. Op een terrasje hadden wij toen afgesproken, en Berry met zijn gitaar heeft daar het nummer akoestisch gebracht, wauw… zo leer je de artiest op een andere manier kennen.

En Berry is een man, zoals hij zelf zegt één van weinig woorden maar toch sociaal hoor want je moet weten, Berry nodigt al 10 jaar, jammer genoeg was het dit jaar de laatste, de mensen uit naar zijn tuinfeest. Dit jaar was het geen BBQ…

ja, dat klopt, dit jaar was het jambalaya, maar heel dit gebeuren is er raar gekomen hoor. Ik bracht mijn eerste CD, we waren toen ook aangesloten bij een line dansclub. En de dansleraar zei, je moet die CD promoten, waarom doe je dat niet in je tuin? Wij komen en brengen wat volk mee, en we waren toen met 35. Er was toen nog geen sprake van een BBQ, enkel wat bakken bier en frisdranken. Het was zo gezellig dat er besloten werd om dit het jaar erop weer te doen, dan waren we met 70 man. Tja, dan begon ik tenten bij elkaar te zoeken, en zo groeide dat alsmaar tot over een paar jaar dat we 174 man ontvingen in onze tuin. Dat werd te veel. Iedereen die komt verwacht ook dat je tijd hebt voor een praatje en je slaat mensen over en deze gaan dan teleurgesteld naar huis. Dan zouden we beperken tot 120, maar dit jaar waren er weer 154!

Want dan heb je de rappe bestellers en dan gaat dan traag vooruit en dan krijg je terug een BOEM! Het was weer zo gezellig en we hadden ook het weer mee.

Het was de laatste keer, maar er komt iets in de plaats?

Neen, neen, het was niet de laatste keer, uiteindelijk toch niet. Het was zo gezellig dat we daar geen einde aan kunnen maken. Het wordt weer Jambalaya, misschien dat Bandit terug komt zingen, we zien wel.

Berry, er staat een nummer op jou cd, die Kaat heel nauw aan het hart ligt, TOM DOOLEY, ken je ook het verhaal waarop het gebaseerd is?

Ik ken het grossomodo, het zou echt gebeurd zijn, het was een zwarte medemens zijn die een blanke vrouw zou vermoord hebben boven op een berg. Zijn schuld werd nooit bewezen, op het verkeerde moment op de verkeerde plaats. Ze hebben hem drie dagen gevangengehouden en toen besloten om hem op te hangen. Was dit nu waar of niet, maar uit dit verhaal ontsproot een mooie song. Deze is geschreven in 1958, mijn geboortejaar, het moet goed zijn. Ik heb er mijn eigen versie van gemaakt.

J***e brengt dit lied met zoveel passie, het grijpt je aan. Ik heb vele artiesten gehoord maar je zingt dit nummer precies of dat je het zelf meegemaakt hebt.***

Dat is juist zo belangrijk bij het zingen van countrymuziek, je moet de tekst goed kennen en het verhaal achter de tekst kennen. Want dat is zo belangrijk dat je dat kunt.

Wat zijn jou toekomstplannen?

Nog blijven optreden, maar ik zou zo graag eens in Amerika geraken. Ik zou een mobilhome huren, en dan rijden we van Chicago naar Los Angeles, de Route 66 af.

Het is geen magere troost, maar wij zijn al een paar keer naar Portugal geweest bij een heel goede vriend artiest JJ Johns. Ik heb van deze man al heel veel geleerd en tips en raad gekregen. Wij hebben zo een paar nachten samen doorgebracht al pratend en zingend.

Dit jaar gaan we er terug voor twee weken.

Berry, bedankt voor dit leerrijke interview, zeer gezellig!

Voor het bestellen van de CD of verdere informatie over deze artiest kunt u terecht op zijn site: www.berrygrimm.be

Tekst: Kaat Vandewoude Foto Luc Hillaert

Ik weet het, de line dansers worden soms weleens afgeschoten als mensen die de countryavonden in handen willen nemen. Dat zij bepalen wat een artiest moet zingen opdat zij een ganse avond zouden kunnen dansen. Zijn we daardoor het sociale, het samenhorigheidsgevoel niet een beetje aan het verliezen? Gaan we niet naar de dansles om te dansen en aar de avonden om in de eerste plaats te genieten van de artiesten en de sociale contacten te onderhouden?
Mijn volgende gast, 24 lentes oud en zeer bespraakt legt zijn ziel bloot en kwam verrassend uit de hoek… onze eigenste Jeff Camps, u allen wel bekend van workshops en eigen geschreven dansen, luister naar zijn mening.

Wie of wat heeft jou geïnspireerd om te dansen?
In Olmen, waar ik vroeger woonde met mijn vader, vroeg mijn buurman mij mee naar een linedans club. Ik zat heel veel alleen want mijn vader was elke dag uit werken en 's avonds laat thuis. Dat linedansen, ik wist niet goed wat dat inhield en had het nog nooit geprobeerd.
Ik was toen ongeveer 15 jaar denk ik. Hij nam mij mee naar een oude discotheek met allemaal oudjes die aan linedans deden. Dus ben ik daar begonnen en na een paar weken vroeg die lerares mij om vooraan te komen staan omdat ik dat goed deed. Zo heb ik dan meer mensen leren kennen en die namen mij dan mee naar countryfestivals, en later ook naar andere clubs. Zo ben ik er eigenlijk ingerold en na iets meer dan een jaar ben ikzelf beginnen lesgeven, eerst in clubs waar ik danste en dan vanaf 2009 ben ik voor mezelf begonnen.

2009, dat betekent Jef dat je nog het echte country linedansen hebt meegemaakt…
Ja, zo ben ik toen ook begonnen, vooral in het Waals gedeelte waren er toen nog van die kleine festivals, dus echte country festivals waar iedereen een hoed ophad en op boots liep.
Toen zelfs hoorde ik de mensen reeds zeggen dat dit niet meer te vergelijken was met vroeger. Die countrysfeer en de samenhorigheid veranderde en is nu helemaal verdwenen. Nu zie ik heel veel leden van bepaalde clubs die op een bal komen en die praten zelfs niet meer tegen andere leden van de club. Die samenhorigheid heeft soms plaats gemaakt voor vijandigheid, echt voelbaar en dat vind ik heel triestig.
Kijk, ik respecteer de mensen die nu nog altijd er gekleed met hoed, hemd en boots bijlopen, maar andersom is er heel weinig respect te merken naar degene die iets minder traditioneel bezig zijn met de cultuur, en die gewoon van het dansen op zich houden.

Wat bracht jou ertoe om eigen dansen te gaan schrijven?

Ik wou dat gewoon eens proberen en zo ben ik daar ingerold, ik gebruikte die dansen soms in mijn eigen club en zo kwamen die dan online te staan. Zo vonden de artiesten dat en zongen dan dat bepaald liedje en zo is dat verder geëvolueerd.
Mijn eerste dansen, dat was echt allemaal rommel zeg ik nu, er was er eentje bij op het liedje Mister Poison van Amy McDonald, maar die heb ik ondertussen allemaal van You Tube laten halen. Enkel de dansen waar ik relatief tevreden over ben zijn er nog op te vinden.
In het choreografen ben ik dan langzaam gegroeid door met de juiste mensen in contact te komen en verder in te wijden in het wedstrijdmilieu. Daardoor ben ik rekening gaan houden wat er wel en niet kon, en dat heeft me tot nu toe ver gebracht, denk ik. Ook mijn instructeursopleidingen en muziekopleiding heeft me hier zeker bij geholpen.
Het moeilijkste aan een dans schrijven is zorgen dat hij voor iedereen dansbaar is. Ook weten voor welk publiek dat je die dans gaat schrijven is belangrijk, ik schrijf heel vaak samen met Daisy Simons voor de Belgische artiesten die ons dat vragen. Dan weet ik al voor welk publiek ik moet schrijven. Ik schrijf ook heel veel dansen voor het buitenland, om daar les te gaan geven wanneer ze mij boeken. Dan weet ik perfect wat er daarin moet aanwezig zijn en welk muziekgenre daar de voorkeur krijgt. Er is een zeker verschil tussen de dansen die ik choreografeer voor België en Nederland, waar de dansers veelal traditioneel gebleven zijn in muziekstijl en qua passen, en de dansen die ik voor de iets minder traditionele landen schrijf. Niet altijd even makkelijk, maar ik weet relatief goed welk lied waar kan gedanst worden. Dat is net zoals ik hier weet wat de volgelingen van een bepaald artiest graag dansen. Dat heb ik eerst moeten ondervinden en dat is heel moeilijk in het begin om dat juist in te schatten.
Ik ben iemand die niet bepaald één artiest volg, vroeger deed ik dat wel. Ik leerde zo iedereen zijn publiek een beetje kennen.

Welk land is er volgens jou meest vooruitstrevend in het linedansen?
In Engeland danst iedereen linedans, maar vooral China en Taiwan zijn de laatste jaren enorm in opkomst.

Ze gaan daar ook heel ver in, met armbewegingen en figuren en technieken uit andere dansgenres.
Nu was ik afgelopen weekend in Engeland en daar was iemand die op stopt met het linedansen en gaat genieten van het leven. Hij heeft altijd in Disneyland gedanst en hij legt de lat wel heel hoog met sommige choreografieën. Dat is heel leuk om te zien de manier waarop hij deze danst, maar wanneer je de camera dan naar de vloer draait, en je ziet daar de dansers diezelfde bewegingen proberen nadoen, dat lukt niet altijd even goed. Dat maakt het soms echt niet mooi om zien. Ik zou dan veel liever de lat wat lager leggen dat iedereen het aankan in plaats van de dans dan zo te laten verprutsen, bij wijze van spreken.
Het gaat niet meer om shuffle, shuffle zoals vroeger, maar ja, ieder zijn ding zeker?
Nu hier bij ons in België is daar geen publiek voor, want die houden nog van het traditionele, in Nederland zijn ze dat iets minder, vooral meer naar het Noorden toe. Maar in Engeland daar staan 1100 mensen op de vloer waarvan velen ouder dan 60, en die dansen op de modernste songs en geven alles wat ze in huis hebben. Ik weet niet maar ik denk dat het te maken heeft met de mentaliteit en de samenhorigheid van de mensen. Zij houden minder rekening met de ogen die op hen gericht zijn, want daar is heel weinig rivaliteit te merken.

Heeft dat misschien iets te maken met die samenhorigheid die plaats gemaakt heeft voor afgunst of zelfs vijandigheid?

Ik denk dat het daar veel mee te maken heeft. Wanneer je de berichten bekijk op facebook over een bepaald liedje waarvoor ik een dans heb geschreven. Hoewel het een liedje is van iemand die altijd country zingt, boots en hoed aanheeft, de kritiek die daarop kwam… Ik ben er toch wel van geschrokken.
Jammer eigenlijk, laat iedereen zijn ding doen. Ik begrijp als het non-country is dat mensen daar op reageren, maar daarom hoef je nog niet respectloos te gaan doen en beginnen schelden. Ik dans ook wel non-country, maar ik ga dat niet gaan verkondigen in een saloon of iets dergelijks. Maar ik vind wel, we zijn dansclubs, en ik begrijp goed wanneer je een ranch of een saloon bezit dat je de countrycultuur wil verkondigen en de non-country daar niet welkom is, dat is vanzelfsprekend, maar in een dansclub, laat daar iedereen kiezen wat hij zelf wilt doen. Het blijft ten slotte een hobby, bedoeld om te ontspannen.

Wat betekent echte country voor jou?

Voor mij begint de country bij die waarden en die normen, samenhorigheid en het roekeloos vertellen van uw eigen gevoel, want dat is wat die echte countryartiesten doen, die doen hun ding zonder naar iets anders te kijken, gewoon vrijheid.
Het mooiste voorbeeld daarvan is de ***"Cowboy Up" in Waardamme,*** wat die mensen daar verwezenlijken, die hebben daar grote artiesten die daar komen spelen voor een gewone biefstuk zeg maar.
Dat noem ik het echt countrygevoel.

Maak jij een voorkeur ervan om non-country dansen te doen?

Neen, zeker niet, want ik vind nog altijd countrynummers de mooiste nummers. Bij mij staat er altijd country op in de wagen en ook thuis? Het is wel zo dat ik non-country uit les. Dat doen er heel weinig hier in België, ik ben daar professioneel mee bezig met dansen uitlessen en non-country hoort daarbij. Maar je gaat mij nooit op een countryavond non-country zien uitlessen.
Maar bij mij in de club doe ik op donderdag misschien iets meer dansen op country muziek en op dinsdag de iets modernere dansen, gewoon omdat ik daar een publiek voor heb. Ik kan mijn dansers echt alles geven.
Maar om te luisteren, geniet ik nog altijd het meest van countrymuziek. De teksten van deze songs zijn veelal gevoeliger en raken soms wel de gevoelige snaar. Bij non-country gaat het gewoon om de muziek, en de pasje die misschien wat leuker zijn en minder traditioneel.
Om nu te zeggen dat ik de voorkeur geef aan non-country is uit de lucht gegrepen, een brug te ver. Want ik ga ook nog altijd heel graag naar optredens van country artiesten zoals naar Country2Country in Londen. Voor mij hoeft dat ook niet altijd om te dansen hoor, ik ga in het weekend niet om te dansen, het gaat mij vooral om het sociale gebeuren, de vrienden terugzien, dat is veel belangrijker voor mij.

Je was het laatste weekend van Januari uitgenodigd om een workshop te gaan geven in Engeland op de Cristal Boots awards. Zeer indrukwekkend maar wat houdt dat in?

Je kan dat vergelijken met de gouden schoen uitreiking hier bij ons in België, maar dan op linedance vlak natuurlijk. Iedereen kan in de laatste maanden van het jaar stemmen op hun favoriete choreografen, instructeurs, artiesten en dansen die voor hun belangrijk waren in het afgelopen dansjaar. Ik was niet genomineerd, dat zou wel heel snel zijn gezien ik nog maar twee jaar meedraai bij de grote namen in dit wereldje. Maar ik was wel de eerste Belg op deze award uitreiking die op het podium mocht staan. Misschien komt het ook wel omdat bij de Belgische dansers en instructeurs de organisatie die het organiseert niet zo bekend is. Dit was natuurlijk niet mijn eerste grote workshop, maar wel 1 van de belangrijkste. Ik heb al de kans gehad om enkele van mijn ideolen beter te leren kennen, en samen te werken met grote namen uit onze danswereld. De laatste jaren mocht ik al lesgeven in Spanje, Zwitserland, Oostenrijk, Nederland en zo verder.

Je organiseert ook ieder jaar een evenement?

Ja dat klopt, Country Christmas, dat gaat ieder jaar door op de tweede zaterdag van December. Een ganse dag dansplezier! Elk jaar starten we in de namiddag met enkele uren danswoorkshop. De laatste keer had ik daarvoor gasten uitgenodigd,

Daisy natuurlijk, maar ook Will Bos uit Nederland, en dan merken we dat de dansen op country muziek bij ons Belgisch publiek het steeds het best doen. Dat is gewoon een kwestie van te weten welke groep voor je staat. We hebben toch jaarlijks bijna 400 mensen die naar ons evenement komen. Ik werk ook altijd met dezelfde artiesten, Kris Robyan, All Shook Up & Nick McAlly, en dan jaarlijks 1 wisselende artiest als vierde act. Dit jaar komt Miss Lana erbij, want ik was zo onder de indruk van die klassedame, dat ik haar direct geboekt heb voor twee jaar op rij.
Ik krijg jaarlijks de hulp van Peggy & Dirk op ons evenement, ze staan de hele avond in de keuken en helpen nog met wat andere taakjes, dus op hun evenementen vind je me meestal ook wel terug om te helpen of een workshopje te doen.

Wat vindt je van de nieuwe hype, het Catalaans dansen?

Ik heb een hele tijd in Oost-Vlaanderen vertoefd en Kris en Twixy maandenlang gevolgd. Ik merkte twee jaar geleden al dat het hot was in verschillende clubs zoals bij François en nog anderen. Ik hoor nu soms van mensen die daaraan begonnen zijn dat ze het wat beu aan het worden zijn. Ik heb ook een tijd wat Catalaanse dansjes gegeven maar zoals in andere clubs, kregen sommigen van mijn dansers pijn in de heupen en gewrichten van deze dansen. Ik heb twee opleidingen gedaan als instructeur en daar kregen wij les hoe we onze spieren juist konden gebruiken, hoe onze voeten het best geplaatst werden.. ter verkoming van kwetsures. Ik denk bij dat Catalaans dansen dat het voor sommigen gevaarlijk kan zijn als ze daarin verder doen. En ja, het is een hype, een luchtballon die stijgt maar even snel weer beneden kan zijn. Er is daar ook een beetje een verkeerd beeld over. Neem nu die hoeden, hemden en boots, iedereen zegt dat dat de catalaanse country dansers de echte countrycultuur nog vertegenwoordigen, maar blijkt dan dat ze ook op carnavalsmuziek dansen? Tja waar is dat countrygevoel dan weer?

Vroeger waren er veel meer workshops in België, vind je dat geen gemis?

Het enige wat we eigenlijk nog maandelijks hebben is de ACWDB, die geven nog workshops in samenwerking met de zusterorganisatie in Nederland. Veel mensen vinden dat wegesmeten geld. Die kiezen 12 dansen en lessen, er daarvan 7-8 dansen van uit op een namiddag geloof ik. Ik geef ook workshop en ik kies er ook zoveel uit en probeer deze dan allemaal uit te lessen in een tijdstonde van twee tot drie uur tijd. Dat is speciaal voor de lesgevers in de clubs bedoeld, maar wel voor iedereen toegankelijk. Daarom zorg ik ook dat er wat verschillende muziekstijlen, dansritmes en niveaus in verwerkt zijn. Het tempo van mijn workshops ligt hoog. Het is niet mijn bedoeling dat men al de dansen de dag erna nog herinnert, maar om hen een aanbod mee te geven waaruit zij dan hun keuze kunnen maken welke ze zelf willen verdergebruiken. Hiervoor ben ik dag en nacht online en in contact met het buitenland om de nieuwste dansen zo snel mogelijk uit te proberen. Soms steek ik er nog een nieuwe dans in, de nacht voor de eigenlijke workshop plaatsvindt. En dan merk ik dat sommige van deze dansen pas zes maanden later in andere betalende workshops terugkomen, dat is wel spijtig.
Ik heb door de boekingen in het buitenland en mijn weekendjob de tijd niet om maandelijks een terugkomende workshop te geven, hoewel ik merk dat er veel vraag naar is. Linda van de Texas Countrdansers, die geeft elke maand op vrijdag een dansavond. Vorig jaar werkte zij samen met mij en Daisy om workshops te geven op deze avonden. De ene maand eens met Daisy en dan eens met mij, daar werden dan 3 tot 4 dansjes door ons aangeleerd in de pauzes. En dan zien we dat die dansen echt goed doorkomen. Uit onze workshops merken we vaak dat artiesten de muziek oppikken en dat de dansjes dan wel vloervullers worden. Daisy en ik zijn best kenners in het voorspellen van dansen die goed gaan aanslaan.

Wat wil jij nog bereiken, want je bent nog jong…

Dat weet ik niet zo direct, ik heb al zoveel bereikt weet je. Als ik zie dat weekend in Engeland, aar op het podium staan voor 1100 mensen, dat is zeer indrukwekkend. Ik was daar op de vipparty, tussen al die grote namen, choreografen waar ik echt naar opkijk, en die wilden met mij op de foto in plaats van andersom. Ik kan het nog altijd moeilijk geloven.
Het geeft mij de boost om door te gaan en voor mezelf de lat weer wat hoger te leggen. Velen zeiden me dat ik daar volgend jaar weleens zou kunnen staan met een award in mijn handen, maar dat is afwachten en ondertussen blijf ik met beide voeten op de grond. Maar mocht het ooit gebeuren, zou ik er zeker blij mee zijn.

Website:www.littlejeff.be

Tekst: Kaat Vandewoude Foto's: Luc Hillaert

Johan

Info boekingen:

0476/67-67-32

zanger.johan@telene.be

Stay All Night

Choreograaf : Jef Camps
Type Dans : Four Wall Line Dance
Tellen : 32
Niveau : Novice
Muziek : Stay All Night by Derek Ryan

Intro: 20 tellen.

WALK, WALK, MAMBO FWD, BACK, ½ TURN STEP, STEP, ½ PIVOT, STEP

1	RV	stap voor
2	LV	stap voor
3	RV	rock voor
&	LV	gewicht terug
4	RV	stap achter
5	LV	stap achter
6	½ draai rechtsom, RV stap voor	
7	LV	stap voor
&	½ draai rechtsom	
8	LV	stap voor

RUMBA BOX, COASTER STEP, EXTENDED LOCKSTEP

1	RV	stap opzij
&	LV	sluit naast RV
2	RV	stap voor
3	LV	stap opzij
&	RV	sluit naast LV
4	LV	stap achter
5	RV	stap achter
&	LV	sluit naast RV
6	RV	stap voor
&	LV	lock kruis achter RV
7	RV	stap voor
&	LV	lock kruis achter RV
8	RV	stap voor

STEP, ¼ PIVOT CROSS, ½ HINGE TURN, CROSS MAMBO, CROSS MAMBO ¼ TURN

1	LV	stap voor
&	¼ draai rechtsom	
2	LV	stap kruis over RV
3	¼ draai linksom, RV stap achter	
4	¼ draai linksom, LV stap opzij	
5	RV	rock kruis over LV
&	LV	gewicht terug
6	RV	stap opzij
7	LV	rock kruis over RV
&	RV	gewicht terug
8	¼ draai linksom, LV stap voor	

FWD ROCK/RECOVER, SHUFFLE ½ TURN, STEP, ¼ PIVOT, VAUDEVILLE

1	RV	rock voor
2	LV	gewicht terug
3	¼ draai rechtsom, RV stap opzij	
&	LV	sluit naast RV
4	¼ draai rechtsom, RV stap voor	
5	LV	stap voor
6	¼ draai rechtsom	
7	LV	stap kruis over RV
&	RV	stap opzij
8	LV	tik hak voor
&	LV	sluit naast RV

Ending: In de laatste muur vervang de laatste 4 tellen voor het volgende

1	LV	stap voor
2	½ draai rechtsom	
3	LV	stap voor
&	½ draai rechtsom	
4	LV	stap voor

www.littlejeff.be

STROGRASS

Deze vijfkoppige band heeft uiteenlopende intresses voor muziek, maar het is juist daardoor dat ze een eigen stijl hebben ontwikkeld. Ze noemen hun stijl Newgrass. Ze klinken anders? maar dat heeft dan ook te maken met het geluid van de accordeon. Op 30 maart, presenteren ze hun nieuwste CD met allemaal eigen gechreven nummers en daarmee zijn ze niet aan hun prozfstuk toe. Ze zijn al 10 jaar bezig? wonen onder onze neus en neen we hebben ze nog nooit gehoord. Maar daar brengen we nu verandering in.

Welke soort muziek spelen jullie?

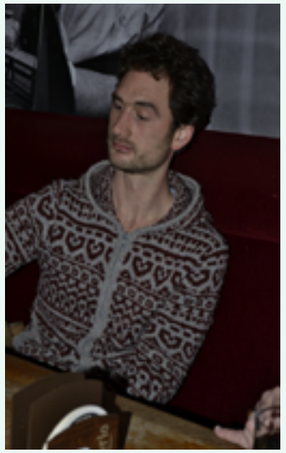

Op onze website staat het omschreven als newgrass, dat is eigenlijk een begrip dat voortgekomen is uit bluegrass en uw eigen stempel. Maar we blijven natuurlijk muzikanten die opgegroeid zijn in Vlaanderen met heel veel invloeden en dat hoor je ook aan onze muziek, denk ik. Er zijn invloeden uit folk, pop, Europees, het is niet dat wij een stijloefening proberen te maken. Het enige wat een link kan geven is dat wij een typische bezetting hebben van een bluegrass band, een banjo, viool, gitaar en contrabas, maar we hebben er dan wel een accordeon bij. Dat maakt het geluid van Strograss wel anders dan een originele bluegrass band.

Zingen jullie Nederlandstalig, en waaruit bestaat jullie repertoire?

We zingen Engelstalig, maar er zit soms weleens wat Frans tussen. Op de cd staan allemaal eigen geschreven nummers, maar op een liveoptreden brengen we ook tradionele nummers. Wij, Joachim en Johannes schrijven zelf de nummers sinds onze vorige violist, die ook onze teksten schreef, de groep verlaten heeft. Dus, wij twee hebben, op één nummer na alle nummer geschreven, het ander nummer heeft onze bassist aangebracht. We zorgen voor de teksten en de muziek, maar de arrangementen maken we in de groep. Wanneer een stuk instrumenteel in voor voorkomt schuiven we dat door naar de betreffende instrumentalist om daar iets mee te doen. Er hangt een nogal grote chemie tussen ons muzikanten, daarom laten we ruimte en wordt niet alles enkel door ons uitgeschreven.

Jullie schrijven beiden, ik veronderstel dat jullie elk een stijl hebben, waar schrijven jullie dan over?

Een van de liedjes gaat over Nelson Mandela, deze man inspireerde mij toen ik klein was om zijn vrijheidsuiting en als je dan zijn levensloop bekijk, dat laat toch een grote indruk na bij mij. Maar er is ook een tekst over een modern fenomeen, de multimedia die we hebben, facebook. Dan hebben we ook een nummer over de vluchtelingen, een statement eigenlijk. Ik denk dat wij als muzikale groep ook de sociale bewogenheid heel belangrijk vinden en dat uit hem dan in onze teksten. Als muzikant is ook iemand die in de maatschappij staat en niet eender wat maakt. Maar er zitten ook persoonlijke verhalen tussen, zoals het verhaal over iemand die je helpt uit te maken welke weg je moet inslaan in je leven.

Hoe ontstaat een lied, begint dat met een woord, een zin, gezegde of een muzieknoot?

Meestal ontstaat bij een idee, een beeld, een verhaal, zoals het liedje dat ik geschreven over mijn vriendin haar grootmoeder die gestorven is. Zij vertelde mij het verhaal hoe haar grootmoeder die toen ze twintig was helemaal alleen de oceaan overstak…

Twee jaar geleden is een vriend van ons overleden en de avond voor de begrafenis hadden we repetitie. Tijdens het naar huis rijden is er gewoon een nummer ontstaan die we dan nog tijdens de dienst gebracht, die hebben we nadien dan met de groep verder uitgewerkt.

Wanneer de tekst er is, deels gestructureerd, strofe, refrein, dan maken we een akkoordenschema die min of meer overeenstemt en brengen we dat mee naar de repetitie. en dan is het afwachten, want ofwel zit dat direct goed met de groep, maar het kan ook dat we een paar maanden nodig hebben om dat uit te werken.

Jullie komen straks met een nieuwe cd, hoeveel tijd hebben jullie daarvoor nodig gehad?

Zo beetje alles bij elkaar gerekend toch een tweetal jaar, een aantal nummers die op de nieuwe cd komen te staan spelen we al een tweetal jaar, vorig jaar besloten we dan van een nieuwe cd op te nemen. In het volle proces van het uitwerken hiervan besloot onze vroegere violist en tekstschrijver de groep te verlaten. Hij besloot ook zijn eigen nummers mee te nemen dus het laatste half jaar zijn we dus bezig geweest met eigen nummers te schrijven.

Ik veronderstel dat jullie van huis uit toch een muzikale bagage meedragen gezien jullie praten in muzikale termen?

Dat klopt, ons mama was muzieklerares, er was altijd muziek in huis en we hebben alle twee een beetje conservatorium gedaan. Dan hebben we een beetje ons weg gezocht, eerst in de Ierse folk beland en dan geleidelijk aan onze eigen weg beginnen zoeken. De keuze van muziek is een beetje organisch gegroeid, in het begin toen de groep gewoon nog “Stro” noemde, waren we nog Iers geïnspireerd, maar naarmate we speelden voelden we toch dat het nog niet echt goed zat. Ierse muziek is heel leuk om te spelen maar heeft een zeker beperking en Amerikaanse muziek is opener, heeft ook wel Ierse invloeden, maar ook Afrikaanse invloeden.

De groep heeft eigenlijk een leuke voorgeschiedenis, vertel…

Vanaf 2000 – 2003 is dat langzaam gegroeid, we wilden muziek spelen en dat was zowat hetgeen we van thuis uit hadden meegekregen, kleinkunst, een allegaartje zo, en we deden dat met vrienden uit het jeugdhuis. Gewoon een groepje die muziek wilde spelen. De bezetting veranderde dan weleens en dan is Barbara, onze accordeoniste erbij gekomen, ze was nog heel jong, zestien jaar zo en ze is er nog altijd bij.

Van waar de naamkeuze, Strograss?

Ja, de naam stro bestond al, en we zochten iets die meer in de Amerikaanse sfeer paste, grass heeft een dubbele betekenis, het verwijst in de eerste plaats naar bluegrass, maar stro betekent ook gras en dat vonden we een leuke woordspeling. Het bekt ook lekker en ondertussen stellen we ons daar geen vragen meer bij. Het verwijst ook een beetje naar het feit dat we in Vlaanderen opgegroeid zijn. We zijn ook niet bang om dat weg te steken, we zijn ook geen standaard bluegrass groep die ergens een typische bluegrass naam zocht.

Een cd opnemen is een grote beslissing vooral financieel dan…

Onze eerste persing waren 1000 cd, en we hebben er dan nog eens zoveel laten bijdrukken, wat zeker niet slecht is. Nu komt onze tweede cd er aan eind Maart, en we hebben een ganse tournee in het vooruitzicht, dus de verkoop hiervan komt ook wel goed.

We treden vooral op in eigen land en een deel van Franrijk, Nederland staat ook op het programma met een aantal optredens. Met deze cd hopen we vooral nog verder te geraken, we doen zelf veel marketing en gaan zelf actief op zoek om geboekt te worden voor een concert. De aanvragen komen toch wel vlot binnen.

Dit jaar zijn we ook uitgenodigd op het EWOB-festival om op te treden, ook al een teken van erkenning vinden we en we kijken er zeker naar uit.

website: www.vi.be/strograss

Tekst Kaat vandewoude

Foto’s: Luc Hillaert & Marc Faes

Fly me to the moon

Jullie bestaan een vijftal jaren, en wat mij opvalt is dat jullie niet met drie maar met vier zijn?

Dirk: ja, eindelijk heb ik in diverse dansorkesten gespeeld. Het begin meegemaakt van de beatorkestjes en de rock and roll groepen, er waren er zoveel dat je bij wijze van spreken er de Brugse markt mee kon beleggen. Ik waande mij daarjuist in de tijd van de salonorkesten, de jaren '30, is mijn gevoel juist?

Jan: dat klopt en daarmee zijn we ook begonnen.

Op een zondag kwam ik Andrew tegen op een festivalletje in Oostkamp. We zijn beginnen praten maar er kwam niets verder uit. Maar een groot jaar later had ik een contrabas gekocht en ging ik naar Guy om hem te installeren en toen zijn we beginnen brainstormen en hebben we Andrew daarbij geroepen. Dat klikte dan direct en niet lang nadien hebben we dan Dirk gevonden op de rommelmarkt.

Jan, wat is er zo speciaal aan de contrabas dat je er een aangeschaft hebt?

De body, dat is eigenlijk bas en drum samen, ik ben eigenlijk jaren drummer geweest, maar dat gaf mij geen voldoening meer. Daardoor eigenlijk ook dat we eerst gestart zijn met drie, met mijn contrabas hadden we geen drummer nodig. Het is nu wel makkelijker geworden met onze drummer erbij.

Guy, jij speelt de lapsteel terwijl je ook dobro en gitaar speelt…

Ik heb een lapsteel altijd een mooi klinken instrument gevonden, dat klinkt echt zalig. Ik heb twee verschillende stemmingen. De onderste is een E6 en de bovenste een C13. De C6 is typisch voor de Hank Williams nummers en de C13 past dan perfect bij countrynummers. Dat zijn typische stemmingen, wanneer je dat nog maar aanraakt heb je die sfeer al voor je ogen.

Andrew, jij houdt het bij gitaar, vroeger ook in andere bands gespeeld?

Ik speel al gitaar van mijn 15de, heb ook nog in andere bands gespeeld, ik heb heel veel pop en rock gedaan, ook in een gospelgroep gespeeld. Ook een viertal jaar in een Luikse bluegrass band gespeeld, ik heb zowat alle traditionele stijlen bespeeld. De pop en rock vond ik leuk, maar dat was iets meer onder vrienden, maar ik heb alles met plezier gespeeld. Voor een stuk komt dat omdat ik in zoveel verschillende stijlen ben geïnteresseerd, dat ik dat ook allemaal eens wil geprobeerd hebben. Ik heb het niet zo begrepen op coverbands, maar ik heb daarin ook gespeeld, maar ik probeer daar dan toch wat meer originaliteit in te steken.

Dirk, wanneer ben ji erbij gekomen, want het voelt aan als een verhaal heb ik de indruk?

Andrew: ik stond erop dat er een drummer bijkwam, de rest vond dat eigenlijk niet nodig, maar ik miste iets. We hebben eerst geprobeerd met iemand anders, maar dat zat niet goed. En op een zondag ging ik naar de rommelmarkt en daar zag ik Dirk staan met een stand. Ik had hem al meer dan 10 jaar niet gezien, en we zijn aan het praten geslaan, over de muziek uiteraard. Ik vertelde dat we met iets nieuws begonnen waren en hij vroeg of wij een drummer zochten. Hij is komen proberen en dat klonk goed onderling.

Dirk: ik kan Andrew al jaren, doordat hij nog in een band heeft gespeeld samen met mijn zoon, die hadden een prachtgroep en veel succes. Dus vandaar dat hij me kent, en daar in de garage van Guy zijn we de eerste keer gaan spelen en vanaf het eerste moment werd ik meegesleurd door de bas en ik was verkocht. Het plaatje was compleet.

Waarom die keuze van muziek, toch iets dat men niet veel ziet spelen…

Guy: we zijn vertrokken van het idee om Western swing te brengen, maar dan zijn er blues en rock 'n 'roll bijgekomen, een smeltpotje van allerlei soorten eigenlijk.je komt dat niet veel tegen, het is geen zuivere Western swing dat we brengen.

Welke is jullie doelgroep, waar kunnen we jullie zien optreden?

Andrew: zeker niet op rockabilly evenementen, daar willen ze ons niet omdat het teveel swingt. We kunnen overal terecht, de topper was wel op de Gentse feesten. Maar we spelen evenwel op bruiloften op een braderie. Of bedrijfsfeestjes.

Dirk: het leuke eraan is dat we soms een vreemde eend in de bijt zijn, in onze contreien zie je veel coverbands. Dat kan je ons niet verwijten want wij zijn geen kopij van een band. Onlangs hadden we een optreden waar zee gewoon zijn van dj's te plaatsen en daar zijn we heel goed onthaald geweest. Dat was een totaal contrast met hetgeen die er op volgde.

Nu eens los van al die benamingen als country, blues, jazz en zo verder, gaat er hiervoor terug een wereld open?

Guy: neen, dat denk ik niet, het is gewoon hetgeen we graag doen zonder rekening te houden of dat nu populair is onder het volk. We kunnen daar niet van leven, geen van ons vier heeft ook die ambitie. We zijn vrienden onder elkaar die elke week samenkomen hier in de Cowby Up, we spelen onze nummertjes en gaan tevreden naar huis.

Jullie repertoire is uiteenlopend, noem eens twee liedjes op verschillend van elkaar

Dirk: ik denk dat we een goede dwarsligger hebben in onze band, dat is onze Andrew die toch die zich van popsongs distantieert. En dat bewonder ik.

Andrew: kijk, ik ben niet van het principe dat we moeten nummers kiezen in functie van het publiek. Er zijn nu al ontelbare coverbands. Daar ben ik echt geen fan van, het is daardoor dat ons repertoire zo uiteenlopend is en vooral met nummers die bijna niemand kent.

Guy: om je een paar voorbeelden te geven, “shoe shine boy” van Red Foley, shortnin’ bread is een lullaby liedje uit begin 1900. Dat zijn hele mooie liedjes die niemand kent en die we kunnen doorgeven aan de mensen. Het zijn een voor een liedjes met een kippenvel gevoel, en spelen wij nu voor 4 mensen of voor duizend, het maakt ons niets uit.

Dirk: als er een van ons vier afkomt met een liedje beluisteren we dat en wordt dat gewikt en gewogen, en dan gaan we op zoek op internet naar het origineel. De liedjes zijn zo eerlijk en overvallen elk van ons, en ook het publiek, met verhalen vol waarheden. De sfeer die errond hangt, de kledij, de wagens, gans die wereld waarin het zich afspeelt, denk maar aan Bonnie en Clyde… Het mooiste nummer voor ons is natuurlijk “Caroline”, dat was een echte uitdaging. Dat wordt gespeeld eigenlijk door bigbands. En dat is geen sinecure om te doen, met vallen en opstaan…. Ik heb ook in veel bigbands gespeeld en onlangs, kwam ik met het liedje” fly me to the Moon” tegen. Maar dat is aartsmoeilijk om te spelen en toch lukt het ons, zonder koperblazers en piano slagen wij erin om dit nummer te brengen en dat is ons leven.

Guy: het gaat vooral om durven en proberen, lukt het niet, dan vliegt het in de prullenbak of in de frigo. Dan halen we dat er een tijdje nadien wel weer es uit. Nog een leuke anekdote, tijdens een optreden gingen we starten met “Caroline”, en dat begint met een drumsolo van Dirk. Hij zei tegen ons dat we een beetje in het publiek moesten gaan zitten terwijl hij begon, hij deed toch wel een solo van een x aantal minuten. Hij heeft ons wel moeten roepen want we kwamen niet terug, dat was even leuk. Dat is echt wel ons nummer, wanneer dat eraan komt tijdens een optreden, dan verschijnt de glimlach op een ieders gezicht. Zelfs, mensen die dat nummer al eens gehoord hebben, vragen om dat nog es te brengen.

Hoe groot is jullie repertoire?

We hebben een 30-tal nummers die we reeds spelen, ook daaraan zie je dat we niet de behoefte hebben om elke week een nieuw nummer in te studeren. We zijn daar trouwens te kritisch voor, en vooral omdat wij werken op het gehoor. Western swing zit zo’n beetje in die jazz akkoorden, die zeven akkoorden, dus om dit in te studeren enkel op het gehoor, dat maakt het niet makkelijker. Onze Andrew is daar een grote kunstenaar in, om te zeken hoe het gespeeld wordt. En als we iets nieuw beginnen kan dat heel vlot gaan, de een begint en de rest valt in en dan kan dat direct goed klinken. Maar omgekeerd kan ook, dat we er zelfs maanden aan werken eer we tevreden zijn. De muziek is ook zo eerlijk, omdat we het live brengen hebben we maar een kans, om het goed te brengen.Er zitten een drietal instrumentale nummers in en de rest is al met zang. Bij mij kan dat soms wat langer duren dan bij de rest, want als ik de groove niet vind… Ik heb heel lang andere muziekgenres gespeeld, ik heb me echt moeten inleven in dat soort van muziek. Ik dacht dat het veel makkelijker was, ik speel dat nu nog soms niet sober genoeg. Echt sober leren spelen, dat is niet zo evident voor mij, ik wil dat zo goed mogelijk doen. Er bestaan daar allerlei attributen voor zoals viltjes, maar daar ben ik niet aan. Maar dat is niet aan de orde bij mij. Hier heb ik af en toe al sommige gastjes bezig gezien waarvan ik denk, amai en dan sta ik wel weer met beide voeten op de grond.

Missen jullie dan niet bepaalde dingen in jullie bezetting, of kunnen jullie dat echt allemaal opvangen?

Andrew: we missen bepaalde dingen binnen de groep, viool in die stijl, maar dat loopt hier niet rond net als een accordeon die veel zou opvangen. Vrouwelijke backing vocals die af en toe ook es een liedje brengen op de voorgrond. Goede zangeressen, er lopen er niet veel rond die hiervoor het talent en vooral de tijd hebben om dat te doen. De laatste vier optreden werden we vergezeld van een artiest, wat onze band ook heel anders doet klinken. Het geeft een andere dimensie, maar het is geen noodzaak dat hij er elke keer moet bijzijn, het is een groot muzikant op zijn instrument. Dus als we jullie kort samenvatten dan moeten we zeggen dat jullie een band zijn die muziek brengen uit de jaren dertig tot zestig, maar alles met een knipoog en jullie zitten niet vastgepind aan een bepaalde stijl.

Guy: de mensen kunnen ons vinden via onze website: www.moonrunners.be. Dus iedereen die wilt swingen kan ons boeken

If You Only Knew

Choreografie : Daisy Simons
Soort dans : 4 Wall Line Dance
Niveau : Novice
Tellen : 32
Muziek: If You Only Knew by The Mavericks

*I*ntro: 16 tellen, start op de zang.

SIDE TOGETHER FWD, SIDE TOGETHER FWD, ROCK FWD, RECOVER, STEP BACK, RUN BACK x3, HITCH

1	RV	stap opzij
&	LV	sluit naast RV
2	RV	stap voor
3	LV	stap opzij
&	RV	sluit naast LV
4	LV	stap voor
5	RV	rock voor
&	LV	gewicht terug
6	RV	stap achter
7	LV	stap achter
&	RV	stap achter
8	LV	stap achter
&	RV	hitch

COASTERSTEP, PIVOT ¼ TURN R, CROSS, ½ HINGE, CROSS, SHUFFLE ¼ TURN L

1	RV	stap achter
&	LV	sluit naast RV
2	RV	stap voor
3	LV	stap voor
&	¼ draai rechtsom (3:00)	
4	LV	stap kruis over RV
5	¼ draai linksom, RV stap achter	
&	¼ draai linksom, LV stap opzij	
6	RV	stap kruis over (9:00)

**Tag & Restart in muur 3 (3:00) & 6 (6:00)

7	¼ draai linksom, LV stap voor (6:00)	
&	RV	sluit
8	LV	stap voor

www.steppinout-cd.be

ROCK FWD, RECOVER, STEP BACK, SAILOR-STEP ¼ TURN L, WEAVE WITH SWEEP, BEHIND, SIDE, CROSS

1	RV	rock voor
&	LV	gewicht terug
2	RV	stap achter
3	¼ draai linksom, LV stap kruis achter	
&	RV	stap opzij
4	LV	stap opzij (3:00)
5	RV	stap kruis over LV
&	LV	stap opzij
6	RV	stap kruis achter LV
&	LV	sweep naar achter
7	LV	stap kruis achter RV
&	RV	stap opzij
8	LV	stap kruis over RV

SIDE ROCK, RECOVER, CROSS, SIDE ROCK, RECOVER, CROSS, ROCK FWD, RECOVER, STEP BACK, SHUFFLE ½ TURN L

1	RV	rock opzij
&	LV	gewicht terug
2	RV	stap kruis over LV

Note: beweeg iets naar voor op tellen 1&2

3	LV	rock opzij
&	RV	gewicht terug
4	LV	stap kruis over RV

Note: beweeg iets naar voor op tellen 3&4

5	RV	rock voor
&	LV	gewicht terug
6	RV	stap achter
7	¼ draai linksom, LV stap opzij	
&	RV	sluit
8	¼ draai linksom, LV stap voor (9:00)	

Tag & Restart: in muur 3 (3:00) & 6 (6:00) dans t/m tel 14, doe dan:

1	**LV**	**stap opzij & bump heup L**
&	**Bump heup R**	
2	**Bump heup L**	

Begin opnieuw.

Boek Recensie

Deze maand willen we ook eens plaats maken voor een opmerkelijk boek. Verder in het magazine vinden jullie een interview terug met de schrijver himself, Robert van Yper.

Wie Robert van Yper niet kent, hier een korte beschrijving: Robert schreef twee bokeen die als naslagwerken worden omschreven. Hij maakte een opgemerkte biografie van John Lennon, waarin hij niet enkel de muziek in beschrijft maar vooral veel achtergrond. hij maakt een analyse op van de grondslag waaruit Lennon zijn woelige carrière en privéleven bouwde in de rumoerige muziek-jaren van vorige eeuw.

In ROCK IT lezen we alles over het ontstaan ende evolutie van de Rock-'n-Roll, waarbij terug-gegaan wordt tot 1865. Daarbij gaat niet alleen alles over de rootsgenres als Blues, Country, Boo-gie, Bluegrass en Gospel, maar er wordt ook diep gegraven naar de sociale en culturele wortels waaruit die muzikale en maatschappelijke revolutie ontstond. Hij schetst het verhaal van al deze muziekgenres aan de hand van enkele sleutelfiguren en een uitvoerige muzikale benadering. Het is een boeiende geschiedenisles, met oog voor sociale en andere context. Hij beschrijft de levens van blinde blueszangers, jazzdiva's en anderen met veel sympathie voor de underdogs, de zwarten, die hij steevast tegenover het blanke establishment en de platenfirma's zet, die deze 'negermuziek' niet willen erkennen. En de blanke markt steevast van een flauw afkooksel van het zwarte origineel voorzien.
Het boek is niet meer verkrijgbaar in de boekhandel maar is wel nog te verkrijgen via lezingen en persoonlijk contact met de schrijver.
Deze gegevens kan men terugvinden via zijn website www.griffelvzw.be

Tekst: Kaat Vandewoude

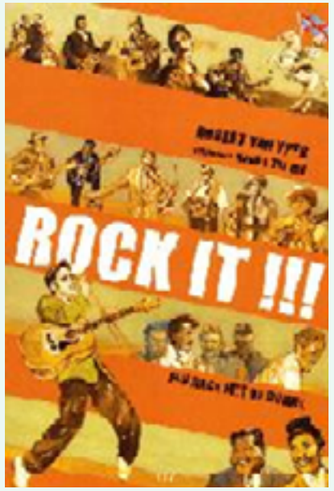

Agenda

Datum	Artiest/ Band	info organisator	Naam zaal	Straat	Postcode	Gemeente	Land	Deuren/ aan-vang
Januari								
Februari								
11 febr 17	Colonel Hammonds Four	0031/625048855	t' Trefpunt	Roelenenweg 25	3781 BA	Voorthuizen	NL	20u
11 febr 17	Nevada	The Nacogdoches	Zaal Terduinen	Westendelaan 6	8430	Middelkerke	B	19u
12 febe 17	Tin Wheel	El Paso	El Paso	Kalmthoutsesteenweg 243		Wuustwezel	B	15u
12 febr 17	Berry Grimm		Ceres	tegenover de kerk	9660	Brakel	B	
17 febr 17	Berry Grimm		Den Artiest	Koningin Astridlaan	8210	Veldegem	B	
18 febr 17	Barrel race - Pole bending - roping	info: 0032475630156	Gipsy Horses Ranch	Mollemansstraat 14	2260	Westerlo	B	16u30
18 febr 17	Kris Robyan & Nick McAlley	P&D Peggy 03/312.05.32	Parochiezaal 't Centrum	Dorpsstraat 73	2960	St - Lenaarts	B	19u/20u
18 febr 17	Just John	info@heartofthewest.be	Heart of the west	Dorpsstraat 60	8460	Ettelgem	B	19u
18 febr 17	White Falcon	Caroline.van.den.acker@telenet.be	PCC SChriek	Leo Kempenaertsstraat 16	2223	Schriek	B	18u30/20u
19 febr 17	Route 66	0478/43.83.37	PCC SChriek	Leo Kempenaertsstraat 16	2223	Schriek	B	13u/14u
25 febr 17	Tim Nash & Nick McAlley	Railroad.c.d@gmail.com	Zaal 't Centrum	Strijdersstraat 35	2650	Edegem	B	19u/20u
Maart								
03 mrt 17	Carin Care	Country Linedance DTC		Brugstraat 67	2300	Turnhout	B	20u
04 mrt 17	Carin Care	Valentine Dancers	Zaal 't Kasteelje	Kasteelstraat 22A	8400	Zandvoorde (oos-tende)	B	20u
04 mrt 17	Colonel hammonds Four	0031630781604	zalencentrum Prinsen	Eibergseweg 13	7273 SP	Haarlo	NL	20u
04 mrt 17	Nick McAlley & Mister P	farwestcd50@hotmail.com	Den Horst	Gelderhorsten	3920	Lommel	B	19u/20u
05 mrt 17	All Shook Up	0131497865	Zaal Norbertus	Blauberg 21	2230	Herselt	B	13u/14u
05 mrt 17	Berry Grimm		t Gouden Leeuke	Leuvensestraat 55	3200	Aarschot	B	
11 mrt 17	Mister P & Kris Robyan	The Country Horses Dancers Vilvoorde reservatie 0496/966975	Domein Drie Fonteinen	Beneluxlaan	1800	Vilvoorde	B	19u/20u
12 mrt 17	Silver & Beethovens Boogie Trio	The Country Horses Dancers Vilvoorde reservatie 0496/966975	Domein Drie Fonteinen	Beneluxlaan	1800	Vilvoorde	B	13u/14u
12 mrt 17	Eric Bear & Carin Care	The White Buffalo C.D of verachtert.Karin@skynet.be 0474/97 05 29 na 18u	Feestzaal de Vriendenband 2de Country Brunch	Bethaniënlei 108B	2980	St.-Antonius-Zoersel	B	14u
18 mrt 17	Kris Robyan	info@heartofthewest.be	Heart of the West	Dorpsstraat 60	8460	Ettelgem	B	19u
18 mrt 17	Bob's Country band		Cultuurcafe Lanaken	aan de Engelse hof 10	3620	Lanaken	B	19u
19 mrt 17	Carin Care		Cafe De Zwaluw	Kapelstraat 5	2990	Loenhout	B	
23 mrt 17	Bob's Country band		Havana Cafe	Kooidries 4	3550	Heusden-Zolder	B	20u30
25 mrt 17	Jany Szabo+Duo Heidi & Gino	entree@keepitcountry.eu	Evenementen terein Break Out	Oudebaan 6	6071 NP	Swalmen	NL	19u/20u
25 mrt 17	Silver & Tommy Boots	res Fredereo: 0032491 74 69 66	The RedBarn Saloon	Zaffelare Dorp 73A	9080	Zaffelare	B	19u
25 mrt 17	Carin Care & Kris Robyan	Oklahoma Line Dancers info Verbeke Freddy 0486/263027 of oklahomald@hotmail.com	de 4de zaal	Driebeekstraat 2	9050	Gentbrugge	B	19u30

VOOR AL UW FEESTEN

DJ FRANK

BRUILOFTEN

VERJAARDAGEN

KINDERFEESTJES

PARTY'S

BEDRIJFSFEESTEN

PRIVE PARTY'S

ROMMELMARKTEN

LINE DANCE BALS EN DANSAVONDEN

DIT ZOWEL BINNEN ALS BUITEN, ANDERE VOORSTELLEN ZIJN BESPREEKBAAR

OOK MET VERLICHTING, PLEZIER EN AMBIANCE VERZEKERD

VOOR INFO EN BOEKINGEN:

GSM: +32495706750 OF VIA E-MAIL: frank.abeloos@hotmail.com

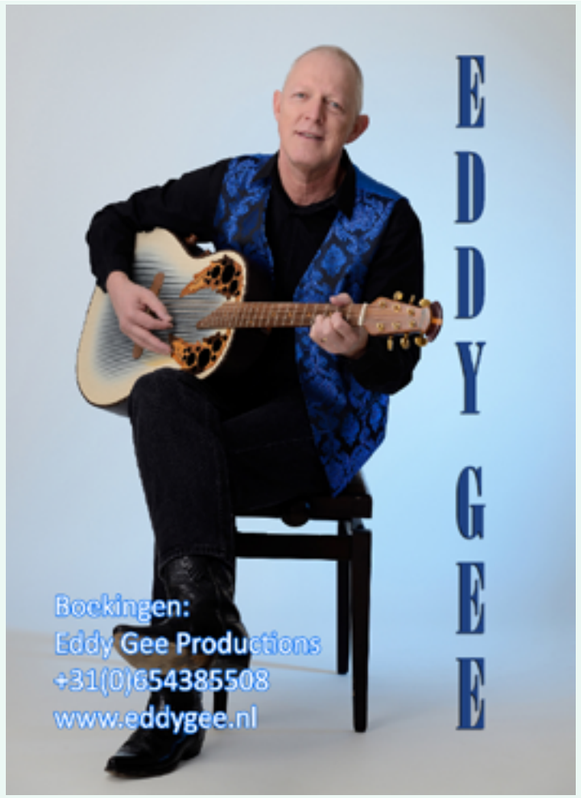

Kris kristofferson

Viert zijn eenentachtigste verjaardag op de vooravond in DE ROMA te Antwerpen

Hij is geboren op 22 Juni 1936 in Brownsville, Texas. Hij was de zoon van een Air Force majoor-generaal, hij tekende in het leger en ging literatuur studeren aan de Oxford universiteit. Twee weken voor hij Engelse literatuur zou gaan studeren aan Westpoint, nam hij ontslag in het leger en vertrok naar Nashville waar hij probeerde zijn droom waar te maken om een professioneel songwriter te worden.

Hij werd aangemoedigd door verschillende muziekstudio's zoals Buckhorn Music en Combine. Ondertussen deed hij allerlei deeltijdse jobs waaronder bij Colombia Studio's. Terwijl Bob Dylan daar zijn fameuze album "Blonde on Blonde" opnam, stond Kristofferson vloeren te kuisen en asbakken te ledigen.
Hij probeerde een stijl te vinden en zocht zijn inspiratie in romantische poëzie, bij folkzangers, bij dichters van de Newyorkse Greenwich Village en van zijn vriend Mickey Newbury, die eveneens schrijver was te nashville.

Kris Kristofferson zijn songs zijn verweven met alle culturen, rijkdom maar ook armoede, liefde en verdriet, vrijheid en soms seksueel getint. Zijn liedjes hielpen vele artiesten hun gevoelens te uiten waardoor ze nog meer fans verkregen.
Zie eens Roger Miller, die Kris zijn liedje "Me and Bobby McGee" zong, en Ray Prices was de volgende gelukkige met 'Come Sundown", een voor een maakten ze de pop charts onveilig.

Een van de muzikale helden voor Kristofferson was niemand minder dan Johnny Cash, waarvoor hij de song "Sunday morning Coming Down" schreef. Deze song zorgde er trouwens voor dat Kris Kristofferson in de tuin van Johnny Cash landde om hem op te pikken en richting CMA te vliegen, de song stond op de eerste plaats genoteerd.
De ene hit na de andere volgde elkaar op, hij won meerdere malen een Award als beste country song en single of the year. Toen hij huwde in 1973 met Rita Dolidge nam hij verschillende duet-albums op en won hiermee weerom een Award als beste vocale groep.

Ook op gebied van acteren kwam Kristofferson in aanmerking, hij speelde in ettelijke films zoals " Pat Garrett en Billy The Kid" in 1973 en zeker niet te vergeten de film "Songwriter" uit 1984, waarin hij te zien was naast Willie Nelson Ook in 2012 was hij nog op het witte scherm te zien in de film "Blackbird".

Kris kristofferson wordt dit jaar 80, maar dat houdt hem zeker niet tegen om muzikaal verder te gaan. Zo nam hij in Juni van vorig nog een nieuwe cd op, in Texas, de "Cedat Creek Session" is de naam van zijn gloednieuwe cd. En dit nadat hij met zijn voorlaatste cd "Feeling Mortal" naar ons gevoel zijn carrière zou afsluiten.
Maar het is ongelofelijk hoeveel zeggingskracht deze man nog heeft, want dit is schaamteloos eerlijke muziek. De mens Kris Kristofferson mag dan al naar zijn einde lopen, zijn muziek is zonder twijfel onsterfelijk.
Wij zagen hem reeds aan het werk in 2006 tijdens zijn optreden in de Ancienne Belgique, die deel uitmaakte van zijn wereldtournee. Ook in 2013 kregen we hem te horen in Groningen op het take a roots festival, stond hij daar 3 uur op het podium met versleten boots aan en zijn gitaar ter hand. Dit zijn blijvende herinneringen.
En voor mensen die hem graag horen is er goed nieuws want Kris kristofferson komt terug naar Europa, meer zelfs, hij viert er hier zijn eenentachtigste verjaardag. Dus wie er wil bij zijn is verrwittigd.

Kaarten te verkrijgen via www.deroma.be

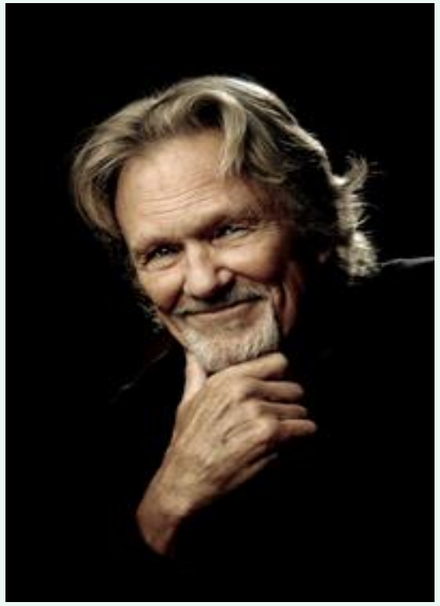

10de country bal van

OKLAHOMA LINEDANCERS

25 maart 2017

KRIS ROBYAN
&
CARIN CARE

GROTE ZAAL
RUIME DANSVLOER

zaal:de 4de zaal

Driebeekstraat 2
9050 Gentbrugge
Naast Politiebureau

Deuren:19.30u

Inkom: 5.00€

Info en reservering

Verbeke Freddy 0486/26-30-27
E-mail: oklahomald@hotmail.com

DANK AAN ONZE SPONSOR

Foto-Studio P. Nollet Kapiteinstraat 42 9000 Gent

Country Singer & Allround

Brengt de Nieuwste Linedansen Op Uw Bal.

Tel: 03/322.70.55

Gsm: 0497/83.65.77

Reggy

Website: www.willclaase.nl
E-mail: info@willclaase.nl
Tel :0031/628337908

SJANET LAMPE

http://webwinkel.tonyairbrushandindianart.nl

STEPPIN OUT COUNTRY DANCERS

WAAR

Dansschool Ligahof

Schoolstraat 36

2460 Lichtaart (Kasterlee)

Lessen

Elke woensdagavond

beginners van 19.00-20.00

gevorderden van 20.00-22.00

Contact

info@steppinout-cd.be

Tel: 014.85.20.11

www.steppinout-cd.be

DANSCLUB SCRATCH

Waar

Oude jongenschool

Dorpsstraat 109

2500 Koningshooikt

Lessen

Maandagmiddag 13.30-15.00

Vrijdagavond 20.00- 22.00

Contact

Schrieklsesteenweg 103 2221 Booischot

Tel 0478.977.622

Website: www.dansclub-scratch.be
e-mail: contacteren@dansclub-scratch.be

THE BLUE SKY DANCERS

WAAR

Cafe Prin Leopold

Brusselsesteenweg 51

1980 Zemst

Lessen

Elke dinsdagavond
Van 20.00-22.00

Elke vrijdagavond
Onder beginners :19.00-20.00

Beginners: 20.00-21.30
Bevorderden: 21.30 - 23.00

Contact

corinaschorneels@hotmail.com

Gsm : 0495.71.69.56 na 17.00 uur

http://www.theblueskydancers.be

THE HORSE DANCERS

Waar

Het Buurthuis

Landjuwelenstraat 43

8000 Brugge St Jozef

Lessen

Elke maandag- en vrijdagavond

van 18.30 tot 21.30 uur

Contact

Ingrid Schoutteet

e-mail: ingrid.schoutteet@hotmail.com

THE DREAM CATCHERS

Waar

Zaal Burgerwelzijn

Stationsstraat 14A

Borgloon

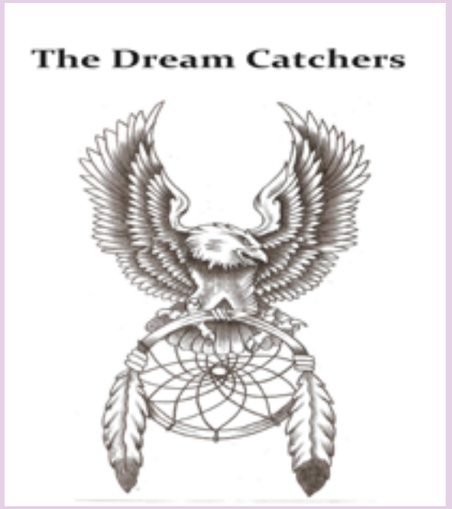

Lessen (nieuw dansseizoen 19 september)
Elke woensdag avond (eerste les gratis)

van 19.00 tot 20.00 beginners

van 20.00 tot 21.00 gevorderden

van 21.00 tot 22.00 partnerdansen

Contact
paula.van schijndel@telenet.be Tel 047.84.92.924
ria.wouters1@pandora.be Tel 047.44.50.976

THE BLUE HILL COUNTRY DANCERS

Waar

Zaal Norbertus

Blauberg 21

Blauberg.Herselt

Lessen

Elke dinsdagavond 18.45-20.15 (1ste jaars) 20.00-21.30 (2de jaars)

Elke woensdagavond

Elke vrijdagavond 18.45-20.15 (beginners) 20.30-22.00 (gevorderden)

Contact : Gerda Mertens (0496.67.25.91)
www.thebluehillcountrydancers.be/

THE BUBBLING DANCERS

Waar

Visput Sint Petrus
Zandstraat 40 2570 Duffel

Domein De Locht
Liersesteenweg 44 2570 Duffel

Lessen

Iedere maandag van 19.00 tot 22.00 Iedere woensdag van 19.00 tot 22.00

Contact
Voorzitster Verlinden Annie
Wouwendonkstraat 178 2570 Duffel
Gsm: 0485647576

IEDEREEN VAN HARTE WELKOM

RIO GRANDE LINEDANCERS

Waar

Zaal Torenhof

Putweg 2

Buggenhout-Opstal

Lessen
Dinsdag : beginners 19.30 tot 21.30

Donderdag: gevorderden 20.00 tot 22.00

Contact

Hilde 0473/83.38.56 Patrick 0472/99.24.62

E-mail: info@rio-grande.be
Website: www.rio-grande.be

THE BLACK HORSE LINE DANCERS

Waar

Euro Bowling

Ter Heydelaan 17

2100 Deurne

Lessen

Iedere woensdag & vrijdagavond van 19:00 tot 22:00 uur

Contact

Aerts Freddy : tel +32 493.59.29.64.

e-mail: theblackhorselinedancers@hotmail.com

Website: http://users.skynet.be/theblackhorselinedancers

The White Buffalo Countrydancers

Lesgeefster Karin
Tel. 03-311 59 69 - 0474-97 05 29
na 18.00 uur

Les op woensdag
van 19.00-20.00 uur
beginners
20.15-22.15 uur
tweede groep

WAAR:
Taverne "In de Melkkit"
Antwerpsesteenweg 218
2390 Westmalle

Les op vrijdag
van 20.00-22.00 uur

WAAR:
Café De Nieuwe Zwaan
Hof van Belsele 3
9111 Belsele

BLACK BOOTS

Waar

Legends Retro Café

Aarschotsesteenweg 749

3012 Wilsele

Lessen

Iedere woensdagavond: 19.30-20.30 novice 2 20.45-21.45 beginners

Iedere vrijdagavond

19.30-20.30 Novice 1 20.45-21.45 gevorderden 1.45-22.45 gevorderden

Contact
tel 0494821952 (Nelly)
e-mail: info@blackboots.be
Website: www.blackboots.be

DE MAGNEET DANCERS

Waar

Zaal Magneet

Kapelstraat 50

2223 Schriek

Lessen

Elke woendagavond en donderdagavond

19.00-20.00 (beginners) 20.00-22.00 (gevorderden)

Contact

caroline.van.den.acker@telenet.be

www.magneetdansers.be

IEDEREEN WELKOM

HEART OF THE WEST

Waar

Saloon : Dorpsstraat 60

8460 Ettelgem

Lessen

Donderdagavond van 20.00 tot 22.00 uur

Zondagavond van 18.00 tot 20.00 uur

de 2de en 4de vrijdagavond van 20.00 tot 22.00 uur (beginners)

de 1ste en 3de vrijdagavond van 20.00 tot 22.00 uur Square danslessen

Contact

Verenigings adres: hoefijzerstraat 3 8480 Ichtegem

e-mail: info@heartofthewest.be

Website: http://www.heartofthewest.be

CHEROKEE MOON LINE DANCERS

Waar

Café Hotel Winterhof

Smetledeseweg 142

9230 Wetteren

Lessen

Elke

Beginners Kim de Wilde van 19:30 tot 20:30u

Gevorderden Lidsey Forré 20:45 tot 23:00u

Contact: Tony 0475.39.54.38

Postadres: Tony Van Neste

Chrisantenstraat 28

9930 Zomergem

BLUE COUNTRY EAGLES

Waar

Zaal St-Paulus

Botermelkstraat 63b

9300 Aalst

Lessen

Maandagavond 19.30 tot 22.00 uur

Vanaf september ook op donderdag 19.30-22.00uur

Contact

Marie-Simone Tel: 053.66.03.66 gsm : 0496418636

Julien en Ghilaine Tel: 053.79.06.08 gsm: 0498696533

http://users.telenet.be/BlueCountryEagles/index.htm

THE FIRE GUNS

Waar

Clublokaal

Ekerse dijk

Ekeren/Antwerpen

Lessen

Iedere vrijdagavond van 20:00u tot late uurtjes

elke1ste zondag v.d. maand

Dansmiddag van 13.30u

Vrije inkom

Contact

Ronny 04 96/895.215 Stafke 0485/552.878

e-mail Ronald.Bockhals@telenet.be

website: http://users.telenet.be/thefireguns/

THE GRIZZLY LINE DANCERS

Waar

Zaal D'Ouwe Kerk

Lage Kaart 644

2930 Brasschaat

Lesssen

Dinsdagavond: 19.30-21.00 beginners

21.00-22.00 herhaling

Donderdagavond: 19.30-22.00 gevorderden

IEDEREEN VAN HARTE WELKOM

Contact

Inge Huybrechts (secretariaat) Andy Fitelaere (dansleraar)

gsm: 0474.97.28.32

E-mail: inge.ogbo@skynet.be E-mail: andy.linedancer@telenet.be

Website www.thegrizzlylinedancers.be

THE BUFFALO COUNTRY DANCERS

Waar

Kerkstraat 12, 8650 Houthulst

Lessen iedere vrijdagavond van 19:30u - 22:30u

Contact: gsm:0494277006

e-mail: welcome@bufallosaloon.com website: www.thebuffalosaloon.com

TAHTANKA COUNTRY DANCERS

Waar

Meulenbempt
Bergensesteenweg 3 1600 St-Pieters-Leeuw

Lessen
Dinsdagavond van 19.30-20.45 Intermediaire
21.00-22.30 Intermediaire+
Donderdagavond 19.30-20.30 Nieuwkomers
20.45-22.30 Intermrdiaire+
Lime Ligt
Gemeenteplein 12 1620 Vlezenbeek
Woendagavond van 20.00 -22.30 beginners

Contact Club bestuur

Alain gsm: 0495.45.80.88 Ingrid gsm: 0495.17.35.57

E-mail: cd-tahtanka@telenet.be

Lesgever Fred Adam

gsm: 0495.30.35.98

e-mail: tahtanka@amsdisco.be

Website: www.cd-tahtanka.magix.net

FORT ALAMO DANCERS

Waar

Centrum De Waranda

Achterstraat 2

9450 Haaltert

Lessen
Iedere vrijdagavond
19:00 tot 19:30 beginners
19:30 tot 22:00 iedereen
daarna vrij dansen tot 24:00 uur

Contact

Laurent Vermassen: gsm 0471647227 E-mail: Laurent.vermassen@skynet.be

Website: www.fort-alamo-country-dancers.net

THE INFINITY DANCERS

Waar

Turnzaal GBS Groenstraat 8

3941 Eksel (Hechtel-Eksel)

Lessen

Van september tot juni

Elke woensdag van 20u tot 21u voor beginners

van 21u15 tot 22u15 gevorderden

Elke donderdag van 20u tot 21u voor absolute beginners

van 21u15 tot22u15 beginners

Contact gsm: +32 473 43 25 64

info@infinitydancers.be

www.infinitydancers.be

Bezoek ook onze facebookpagina

The Diligence Countrydancers

Waar

Gemeenschapscentrum Ijzermael

Monseigneur Raeymaekersstraat 11

Westmeerbeek

Beginners: elke dinsdag van 19 tot 20u

2de jaars: elke dinsdag van 20 tot 21u

Gevorderden: elke dinsdag van 21 tot 22u

Voor inlichtingen en vragen

Maria gsm: 0474633127

Liliane gsm: 0477670756

Iedereen is van harte welkom

THE COUNTRY HORSE DANCERS

Waar

Cafe Koning van Spanje

Grote Markt 36

1800 Vilvoorde

Lessen

Elke vrijdag vanaf 20:00 uur

Contact

Eddy Moerenhout (voorzitter)

gsm: 0475.738.962

sonja.van.dam@telenet.be

www.countryhorsedancers.be

SIDE BY SIDE COUNTRYDANCERS

Waar

Feestzaal Oud St Elooi

Lanestraat 106

3090 Tombeek (Overijse)

Lessen

Iedere dinsdagavond van 19.00-21.00

Contact

E-mail info@sidebysidecountry.be

Website: http://www.sidebysidecountry.be

COUNTRYCLUB MOONSHINE

Waar

Country Club Moonshine

Molendreef 5

4721 SE Schijf (NL)

Lessen

Elke woensdag avond

Beginners: 20:00 uur

Contact

Voorzitter

Melis Boonzaijer

Tel (031) 06 254 11 679

THE WHITE STALLION

Waar

De Haspel

Grobbendonckpark 42

Goirle (NL)

Lessen

Elke dinsdagavond 19.30-22.00

Elke donderdagavond 19.30-22.00

IEDEREEN VAN HARTE WELKOM

Contact

Toon Bernards tel +31.013.45.54.43.44

John Stoopen tel +31.013.53.64.728

Email: mjbernards@kpnmail.nl

Website: www.thewhitestallion.nl

THE AMERICAN DREAM

Waar

Salle Pierrot Maquinay

Rue de Manaihant 18

4650 Herve

Lessen

Iedere maandag avond

Beginners,gevorderden 19:00 -22:30

1ste en 3de donderdag v.d. maand Beginners 19:00-21:00 uur

2de donderdag v.d. maand koppeldansen 19:00-21:00 uur

Contact

Mad: 0032 472 588 103

e-mail: amdreamcountry@live.be

madgeurts@live.be

website: www.adcd.be

OKLAHOMA LINEDANCERS

Waar

Kapiteinstraat 42

9000 Gent

tel 09.253.84.49

Lessen

Iedere vrijdagavond vanaf 20.00u

NIEUW LEDEN ALTIJD WELKOM

Contact

Joe Dalton 0486.26.30.27 Emmet Dalton 09.251.66.06

Cindy Verbeke 0494.21.90.5

Email: oklahomald@hotmail.com

THE FREE DEVIL DANCERS

Waar

Zaal De Garve
Van Praetlei 137
2170 Merksem

Lessen: dansjuf: Ria Stessens

Elke maandagavond van 19.00 tot 21.30

Elke donderdagavond van 19.00 tot 21.30

Contact

Francine Verhoft

Gsm: 0485.433.173

E-mail: the.free.devil.dancers@gmail.com

Website: http://thefreedevildancers.jimdo.com

YELLOW CITY COUNTRY DANCERS

Waar

Parochiezaal

Stelen 77

2440 Geel

Lessen: maandagavond

19.00-20.00 beginners

20.15-22.00 gevorderden

Contact

Julia : tel 0494-10.96.54

www.theyellowcity-cd.be

JUMPERKE LINEDANCERS

Waar

Heistsebaan 23

Itegem

Lessen

Woendagavond van 19:00-22.00

Donderdagavond van 19:00-22:00

Vrijdagavond van 19:00-22:00

Contact

Godelieva De Ryck

godelieva.dr@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/pages/Jumperke-Line-Dancers/

CHRISSY'S LINE DANCERS

Waar

Zaal Schuttershof

Zondereigen 27

2387 Baarle-Hartog

Lesssen

Iedere woensdagavond 19.45-21.45

Voor beginners en gevorderden

IEDEREEN VAN HARTE WELKOM

Contact

Tel: (0032) 0473.95.43.56

E-mail: info@chrissyslinedancers.be

Website: www.chrissyslinedancers.be

RAILROAD COUNTRY DANCERS

Waar

Zaal: Gildenhuis

Kapelstraat 296

2660 Hoboken

Lessen

Woensdagavond

19.00-20.00 Beginners

20.00-21.00 Beginners en gevorderden

aanleren nieuwe dansen

21.00-22.00 Gevorderden

Contact

Ivan Verloo (voorzitter) GSM: 0476 921 60
Nancy Torfs (ondervoorzitter/lesgeveefster) GSM: 0486.108.737
Fabienne Heylen (sec) GSM: 0478.473.537

Facebook: The Railroad Country Dancers E-mail: railroad.c.d.@gmail.com

ME-TO-YOU-LINEDANCERS

Waar

Cafe Centrum

Canadalaan 109

2030 Antwerpen (Luchtbal)

Lessen

iedere woensdag en zondag avond

van 19.30 - 22.00 uur

Iedereen van harte welkom

Contact

E-mail: liliane_vandenbosch@telenet.be

E-mail: begerdake60@hotmail.com

Website: http://metoyoulinedancers.webs.com

SOUTHERN MARSHALLS

Waar

Café In de Haverput

Vliegenstraat 59

Bunde

Lessen

Elke dinsdagavond: 20.00-22.30

Elke donderdagavond 18.30-20.00 (kinderen)

Contact

Sylvia Haagmans 06.29267296

Nancy Reijnders 06.231.65067

e-mail: secretariaat@southern-marshalls.com
Website: www.southern-marshalls.com

THE LOOSE BOOTS

Waar

Kantine van Linden

Kattebos 1 2250 Olen

Lessen

Maandagavond 19.30 tot 21.30 gevorderden

Donderdagavond 19.00 tot 20.00 beginners

20.00 tot 22.00 gevorderden

Paterszaaltje St Antonius Kapucijnenstraat Herentals

Woensdagavond : 19.00 tot 20.00 beginner

20.00 tot 22.00 gevorderden

Contact

Martine Leys GSM 0496504092

E-mail:loose-boots@hotmail.com
Website: www.loossboots.be

THE TAKODA DANCERS

Waar

De Djoelen

Steenweg op Mol 3

2360 Oud Turnhout

Lessen

Iedere vrijdagavond van 19.15 tot 23.00 uur

Beginners-gevorden-partner

Contact

Chantal Debondt

gsm 0479.700.898

e-mail: chantaldebondt@skynet.be

website: www.takodadancers

TEXAS COUNTRY DANCERS

Waar

Zaal 't Centrum

Dorpstraat 73

Sint Lenaarts

Lessen

Woensdagavond 20-22 uur

Donderdagavond 20-22 uur

Contact

Linda

tel 0478/535594

Website: texas-country-dancers-webnode.be

OACD BELGIËN VZW
OLD AMERICAN COUPLE DANCE

Waar

Saloon The Gem

Oostmalsebaan 1a

2960 St Lenaarts

Lessen

Zondagmiddag

15:00 tot 18:00

Contact

Leeuws Sabine : mail sabine@oacd.be

zie ook http://oacd;be/ doorklikken danslessen